

เทศกาลมหาพรต

การเตรียมปัสกาศด้วยความเชื่อและการกลับใจ

อาทิตย์ที่ 1 เทศกาลมหาพรต

การประกาศความเชื่อในพระมหาพรต

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้าทรงชนะการผจญ

ท่าทีคริสตชน : เชื่อและวางใจในพระวาจา

ดำเนินชีวิต : รำพึงพระวาจา และนำมาปฏิบัติในการดำเนินชีวิตประจำวัน

บทนำ

อาทิตย์นี้เป็นวันเริ่มสู่ทางเดินของความเชื่อและการกลับใจ ซึ่งมีจุดเริ่มต้นที่การประกาศ การเข้ามามีส่วนร่วมของพระเจ้าในประวัติศาสตร์แห่งความรอด และนำไปสู่การคืนดีกัน ซึ่งจะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ในการฉลองปัสกา เช่นเดียวกับพันธสัญญาของพระเจ้าพบกับ จุดสุดยอดที่กางเขนและการกลับคืนชีพ

พิธีบูชาขอบพระคุณเป็นสถานที่ของการประกาศความเชื่อ ซึ่งบ่งบอกถึงชัยชนะของมนุษย์ใหม่ในพระคริสตเจ้า ในพิธีบูชาขอบพระคุณเราได้รับการหล่อเลี้ยงด้วยพระวาจาและด้วยปัง ซึ่งเป็นจิตแห่งพลังและชัยชนะสำหรับช่วงเวลาของการถูกผจญที่เราประสบในยุคสุดท้าย ดังนั้น คำสอนของพระเยซูเจ้าผู้ตรัสไว้ว่า มนุษย์ไม่ได้มีชีวิตอยู่ด้วยอาหารเพียงอย่างเดียว แต่ด้วยพระวาจาของพระเจ้า จึงกลับเป็นจริงสำหรับเรา

ในแง่ของพระธรรมล้ำลึกของการถูกผจญและชัยชนะของพระเยซู เราเห็นแง่มุมของการทดลองและการต่อสู้ที่รวมอยู่ในพระธรรมล้ำลึกปัสกา ชัยชนะของพระเยซูเจ้ามีพื้นฐานอยู่บนพระวาจาของพระเจ้า จึงเป็นการเน้นย้ำถึงความจำเป็นของการรับฟังพระวาจาด้วยความเชื่อและวางใจเพื่อสามารถเชื่อสัตย์ได้ตลอดไป

บทอ่านจากพันธสัญญาเดิมเป็น “การประกาศการขอบพระคุณ” เป็นตอนที่คัดมาจากพิธีฉลองการขอบพระคุณสำหรับการเก็บเกี่ยว ซึ่งในสามอาทิตย์ถัดไปจะบรรยายถึง เหตุการณ์สำคัญเกี่ยวกับประวัติศาสตร์แห่งความรอดนี้ เริ่มที่บรรพบุรุษของพวกเขา การไขแสดความรักของพระเจ้าในเหตุการณ์ของประวัติศาสตร์ดังกล่าวเป็นพื้นฐานความเชื่อของชาวอิสราเอล ในบทอ่านที่สองเป็นคำประกาศความเชื่อของคริสตชน ทุกคนผู้มีความเชื่อเป็นอิสราเอลใหม่ของพระเจ้า อิสราเอลใหม่จะรอดได้เพราะความเชื่อในพระ คริสตเจ้า เหตุการณ์ในพระวรสารเรื่องการถูกผจญของซาตาน และทรงมีชัยชนะเพราะพระวาจา ซึ่งเท่ากับเป็นการประกาศความเชื่อของพระเยซูเจ้า เป็นเสมือนภาพล่องหน้า

ของปีศาจใหม่คือการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า ซึ่งเป็นสาระการประกาศความเชื่อของคริสตชน ดังนั้นบทอ่านทั้งในพันธสัญญาเดิมและในพันธสัญญาใหม่กล่าวถึงเหตุการณ์ที่เป็นพระราชกิจยิ่งใหญ่ของพระเจ้าที่นำไปสู่การปลดปล่อย

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ฉะพ 26: 4-10	ความเชื่อของประชากรชาวอิสราเอล
เพลงสดุดี	สดด 91	ข้าแต่พระเจ้า โปรดประทับอยู่กับข้าพเจ้าในยามลำบาก
บทอ่านที่ 2	รม 10 : 8-13	ความเชื่อในพระคริสตเจ้า
พระวรสาร	ลก 4 : 1-13	การประจัญของพระเยซูเจ้า

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูเจ้าทรงถูกทดลองและได้ชัยชนะ

นักบุญลูกา ใช้การเล่าเรื่องการผจญของซาตานที่ล่อลวงพระเยซูเจ้า เพื่อบรรยายการล่อลวงที่พระศาสนจักรสมัยแรกได้รับ ให้สังเกตการประกาศยืนยันความเชื่อของพระเยซูเจ้า “มนุษย์ดำรงชีวิตมิใช่ด้วยอาหารเท่านั้น - จงกราบนมัสการพระเยซูเจ้าพระเจ้าของเจ้าแต่ผู้เดียว - อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเจ้า” พระเยซูเจ้าถูกซาตานล่อลวงให้ละทิ้งภารกิจของพระบิดา แต่พระเยซูเจ้าจะเอาชนะได้ทุกครั้ง เพราะพระองค์ทรงยึดมั่นใน “พระวาจาของพระเจ้า” ดังทีในแต่ละครั้ง จะอิงพระองค์กับพระคัมภีร์ อีกทั้ง พระองค์ยังทรงได้รับพลังจาก “การประทับอยู่ของพระจิตเจ้า” ผู้เสด็จมาประทับอยู่กับพระองค์เมื่อรับพิธีล้างเพื่อภารกิจของการเป็นประกาศกและสงฆ์ ทะเลทรายจึงกลับเป็นทั้งสถานที่ของการถูกทดลองและสถานที่ของความใกล้ชิดกับพระเจ้าในเวลาเดียวกัน

1.2 การเชื่อในพระเยซูเจ้า ผู้นำความรอดมาให้แก่เรา

ชัยชนะของพระเยซูเจ้าได้กลับเป็นที่มาของพระหรรษทานสำหรับมนุษย์ที่ตกในบาปและถูกผจญ เพราะหลังจากมนุษย์ในอาดัมและเอวาได้ทำบาป และความตายได้เข้ามาสู่โลกและมนุษย์ ไม่มีใครสามารถเอาชนะบาปและความตายได้ แต่อาศัยชัยชนะของพระ คริสตเจ้า อาดัมและอิสราเอลใหม่ ซึ่งมาเริ่มต้นมนุษยชาติและชีวิตใหม่ พระคุณยิ่งใหญ่ได้ถูกประทานแก่เราซึ่งนำไปสู่ความชอบธรรมและชีวิต อาศัยความซื่อสัตย์ของพระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงทำให้แผนการของความรอดสำเร็จไปโดยทางพระเยซู

นักบุญเปาโลกล่าวกับชาวโรมถึงการประกาศยืนยันความเชื่อในศีลล้างบาปว่า “ถ้าพวกท่านประกาศด้วยริมฝีปากของท่านว่าพระเยซูเป็นพระเจ้า...ท่านจะได้รับการช่วยให้รอด” แก่นสารของการประกาศยังมีว่าพระเจ้าได้ทรงยกพระเยซูคริสตเจ้าขึ้นจากบรรดาผู้ตาย และทรงสถาปนาพระองค์ขึ้นให้เป็นพระเจ้า ดังนั้น คริสตชนผู้เชื่อในพระเยซูเจ้า และ

พยายามปฏิบัติตามคำสั่งสอนของพระองค์ด้วยความซื่อสัตย์ก็จะได้รับความรอดอย่างแน่นอน

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

- การฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้ นับเป็นการให้ความสำคัญกับการระลึกถึงพระเยซูผู้มุ่งหน้าสู่เยรูซาเล็มด้วยความมุ่งมั่น เพื่อให้ภารกิจของการไถ่มนุษยได้สำเร็จไป ขณะที่ทรงเดินไป ทรงนำประชากรใหม่ของพระองค์ไปด้วย
- สำหรับการฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณของวันนี้ ควรจัดพิธีบูชาขอบพระคุณให้เป็นประสบการณ์ของการอยู่ในทะเลทรายกับพระเยซูเจ้า โดยแต่ละคนอาจนึกเอาตัวเองเป็นเหมือนกับ “อาดัม-เอวา” หรือ “ประชากรที่เดินทางอยู่ในทะเลทราย”
- ในแง่ของพิธี ควรรักษาความเรียบง่ายของพิธีการฉลอง ให้ความสำคัญกับช่วงเวลาของความเงียบและการภาวนา

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- นอกจากเลือกบทเพลงที่เหมาะสมเพื่อประกาศหัวข้อของการดำรงชีวิตตามความเชื่อด้วยพระวาจาของพระเจ้าและการภาวนาแล้ว ควรจะมี “บทนำ” ซึ่งมีสาระเป็นการเชิญชวนที่ซุ่มนุมนให้นึกถึงการเตรียมตัวสำหรับการปลดปล่อยเพื่อเข้าสู่การเป็นประชากรใหม่ในอาณาจักรของพระเจ้า
- เนื่องจากไม่มีการขับร้องบท “พระสิริรุ่งโรจน์” อาจให้ความสำคัญพิเศษกับ “พิธีสารภาพความผิด” โดยใช้แบบที่ 3 และอาจใช้หัวข้อของการสารภาพผิดจาก “การผจญ 3 ข้อ” ของพระวรสาร

ภาควจนพิธีกรรม

- ควรมีบทนำสรุปคำสั้นๆก่อนที่ผู้อ่านที่ 1 และผู้อ่านที่ 2 จะอ่าน เพื่อเป็นการเตรียมใจรับฟังพระวาจาของพระเจ้า

- เตรียมผู้อ่านบทอ่านที่ 1 และ 2 ให้เข้าใจทั้ง “รูปแบบวรรณกรรมและสาระ” ของพระวาจา เพื่อให้ผู้อ่านสามารถประกาศพระวาจาได้อย่างที่ผู้ฟังจะเข้าใจได้ง่ายขึ้น อาศัยท่วงที จังหวะ น้ำเสียง การรู้จักเน้นสาระที่สำคัญ
- ผู้อ่านควรขึ้นไปยังที่อ่านหลังบทภาวนาของประธานและทุกคนนั่งลงจนเสร็จเรียบร้อย เป็นการทิ้งช่วงให้เห็นว่ากำลังจะเริ่มภาคใหม่และสำคัญ
- การตอบรับพระวาจาของวันนี้มี 2 รูปแบบ ได้แก่รูปแบบของเพลงสดุดีซึ่งเป็นการวอนขอความเมตตาจากพระเจ้าด้วยความเชื่อและวางใจในความช่วยเหลือของพระองค์ที่มีต่อเราเมื่อประสบความยากลำบาก กับในรูปแบบของการประกาศความเชื่อ ซึ่งควรเน้นที่ความเชื่อในการไถ่บาปของพระเยซู ซึ่งเป็นพระราชกิจของพระตรีเอกภาพ โดยทางพระคริสตเจ้าและในพระจิตเจ้า
- ควรเลือกบทสร้อยของที่ชุมนุมที่จะตอบรับอย่างแข็งขัน และมีความหมาย อาจมีการซ้อมร้องเพลงก่อนมิสซา (เช่น บทสร้อยที่ 10 “เวลานั้น ถ้าท่านร้อง พระยาห์เวห์ก็จะตอบ ถ้าท่านเรียก พระองค์ก็จะตรัสว่า เรายู่นี”

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- “บทนำขอบพระคุณ” เฉพาะของวันนี้กล่าวถึง “ผลของการอดอาหาร” ของพระเยซูเจ้า ในขณะที่สวด ทั้ง “บทเริ่มขอบพระคุณ และ “บทขอบพระคุณ” พยายามใช้น้ำเสียง จังหวะของการสวด และการหยุด เพื่อให้เป็นการสวดอย่างแท้จริง (ไม่ใช่การอ่านหนังสือ) เพื่อให้ที่ชุมนุมร่วมจิตใจในการระลึกถึงพระราชกิจของพระเยซูเจ้าด้วยความเชื่อและความเข้าใจ
- ควรเน้นที่บทประกาศพระธรรมล้ำลึกแห่งความเชื่อโดยการร้องเพลงประกาศอย่างสง่า แสดงถึงการระลึกถึงและการคาดหวังเกี่ยวกับความสำเร็จสมบูรณ์ของความรอดในองค์พระเยซูเจ้า
- หลังรับศีลมหาสนิท ควรหยุดเจียบสักครู่หนึ่ง และเชิญชวนที่ชุมนุมให้ระลึกถึงพระเยซูเจ้าผู้ทรงออกจาทะเลทรายเยี่ยงผู้ชนะต่อการถูกผจญ แต่เป็นผู้ชนะที่จะ

จบชีวิตด้วยการถูกตรึงกางเขนและการกลับคืนชีพ ซึ่งทำให้เราได้รับชีวิตใหม่

ปิดพิธี

- อาจจะก่อสร้างพิเศษ “บทแสดงความเชื่อ” เป็นการยืนยันการฉลองในวันนี้

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

พิธีขอบพระคุณของวันนี้เป็นเหมือนการฉลองความซื่อสัตย์ของพระเจ้าต่อชาวอิสราเอลที่ยอมรับพระองค์เป็นพระเจ้าของเขา และฉลองพระเยซูเจ้าองค์ปัสกาใหม่ ซึ่งเป็นแก่นแท้ของความเชื่อของเรา ผู้อื่นควรรู้อย่างชัดเจนว่าเรามีจุดยืนอย่างไรในการเป็นพระศาสนจักร “ที่ประกาศยืนยันความเชื่อ” ในฐานะเป็นประชากรใหม่ในอาณาจักรของพระเจ้า

ชีวิตคริสตชนต้องประสบชะตากรรมแบบเดียวกับพระเยซูเจ้าและชาวอิสราเอลในรูปแบบต่างๆ เราจึงต้องมองและเอาชนะสิ่งต่างๆ เหล่านั้น ด้วยการกระทำ การภาวนา ความเชื่อ และวางใจในพระเจ้า ดังคำกล่าวที่ว่า “ทุกคนที่เชื่อในพระองค์จะไม่ได้รับความอับอาย” (รม 10: 8-13)

3.1 ท่าทีของความเชื่อ และวางใจในพระวาจา

เหมือนกับที่พระเยซูเจ้าทรงเอาชนะการถูกผจญอาศัย “พระวาจาของพระเจ้า” และ “การขีดสนิห์กับพระบิดา อาศัยการประทับอยู่ของพระจิต” ชีวิตประจำวันของคริสตชนจึงเป็นชีวิตที่ดำรงอยู่ด้วยพระวาจาของพระเจ้าและความใกล้ชิดกับพระเจ้าในพระจิตเสมอ

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

เพื่อให้การเดินทางมหาพรตเป็นการเตรียมฉลองปัสกา อาทิตย์แรกอาจเน้นที่

- 1) การกลับใจ ในเชิงความคิด การหล่อหลอมวิธีคิดให้สอดคล้องกับความเชื่อที่ได้จากพระวาจาของพระเจ้า
- 2) การกลับใจ ในเชิงพฤติกรรม แสดงออกมาในการรู้จักใช้โทษบาปและการแสดงความรักต่อเพื่อนพี่น้อง

เรากล้าที่จะเผชิญปัญหา และยอมรับความยากลำบากที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน โดยอาศัยการอ่านพระคัมภีร์ รำพึงไตร่ตรองพระวาจา ภาวนาด้วยความเชื่อและวางใจในพระเจ้า และสนใจที่จะให้ความช่วยเหลือผู้อื่นมากขึ้น เช่นทำกิจเมตตา

อาทิตยที่ 2 เทศกาลมหาพรต

การประกาศความเชื่อในการเสด็จกลับคืนพระชนมชีพ

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้าทรงจำแลงพระกาย

ท่าทีคริสตชน : เชื่อฟังพระเยซูเจ้า และใส่ใจในการรับฟังพระวาจา

ดำเนินชีวิต : ติดตามพระเยซูด้วยความกล้าหาญ ไม่ผูกพันกับสิ่งของของโลก ยอมรับความยากลำบากเพราะรักพระเยซูเจ้า

บทนำ

พิธีขอบพระคุณเป็นสถานที่ของการสำแดงพระเกียรติของ “คนใช้” ของพระยาห์เวห์ เพราะเป็นการฉลองการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูเจ้า เป็นการรื้อฟื้นการทำพันธสัญญาใหม่ที่ถาวรในพระโลหิตของพระบุตร ซึ่งในพระบุตรนี้เองที่พระบิดาประทานทุกสิ่งแก่เรา ดังนั้น การรับฟังพระวาจา การรับพระกายพระโลหิต (การรับปัง) ซึ่งเรากระทำในพิธีขอบพระคุณจึงเป็นเครื่องหมายของการยอมรับที่จะมอบน้อมเชื่อฟังในความเชื่อ ซึ่งผลที่ได้คือ การประทานพระจิตเพื่อค้ำจุนความเชื่อสัตย์ของเราต่อพระประสงค์ของพระบิดา นอกนั้น พระวาจาและพระกายพระโลหิตของพระเยซูเจ้ายังเป็นพระคุณของความรอดที่พระบิดาประทานแก่เราในพระบุตรของพระองค์

พระธรรมล้ำลึกที่ฉลองในเหตุการณ์ของการจำแลงพระกาย ทำให้เห็นอีกแง่มุมหนึ่งของปัสกา คือแง่มุมของชัยชนะอย่างรุ่งโรจน์ ซึ่งเป็นด้านตรงข้ามกับการทดลองและการต่อสู้ที่ได้เห็นในอาทิตยแรก พิธีขอบพระคุณของวันนี้ชวนเราให้ขึ้นไปบนภูเขาของการจำแลงพระกาย ด้วยท่าทีเดียวกันกับสาวกทั้งสาม เราแสดงความพร้อมที่จะเข้าร่วมในประสบการณ์กับปัสกาของพระองค์

ในบทอ่านแรกของวันนี้ นับเป็นพัฒนาการที่สำคัญอีกขั้นหนึ่งของประวัติศาสตร์ความรอดที่กล่าวถึงในวันอาทิตยที่แล้ว (ฉธบ 26) พันธสัญญากับอับราฮัมเป็นเหตุการณ์แรกของประวัติศาสตร์อิสราเอล ความเชื่อที่มีชีวิตของอับราฮัมพระเจ้าถือว่าเป็นความชอบธรรม และมีผลให้พระเจ้ากระทำพันธสัญญากับท่านซึ่งมีไฟเป็นสัญลักษณ์แห่งความเชื่อสัตย์ของพระเจ้าที่จะอำนวยการแก่ท่านตามพระสัญญาในบทอ่านที่สอง นักบุญเปาโลเชื้อเชิญชาวฟิลิปปีให้ถือตามแบบอย่างของท่านเช่นเดียวกับที่ท่านได้เอาแบบอย่างมาจากพระ

คริสตเจ้า ซึ่งในพระวรสารวันนี้เราจะพบว่าทรงเป็น “นักภาวนา” และมีสาระที่เสริมกับบทพระวรสาร ขณะที่ “กางเขน-การได้รับเกียรติ” ซึ่งในพระวรสารใช้กับพระคริสตเจ้า เราถูกเรียกให้เข้าร่วมในเกียรติของพระคริสตเจ้า เป็นทั้งการยอมรับกางเขนและความรุ่งเรืองแห่งการกลับคืนชีพของพระคริสตเจ้า ซึ่งเป็นการเผยล่วงหน้าก่อนที่เหตุการณ์จริงดังกล่าวจะเกิดขึ้น

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ปฐม 15: 5-12, 17-18	ความเชื่อของอับราฮัม
เพลงสดุดี	สดด 27	พระเจ้าทรงเป็นความสว่างและความรอดของข้าพเจ้า
บทอ่านที่ 2	ฟป 3 : 17-4 : 1	ร่างกายของเราจะถูกเปลี่ยน
พระวรสาร	ลก 9 : 28-36	การจำแลงพระกาย

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเยซูเจ้าทรงจำแลงพระกาย

การจำแลงพระกายอย่างรุ่งโรจน์ของพระเยซูเจ้าต่อหน้าศิษย์สามคนและมีโมเสสและเอลียาห์พูดถึง “การจากไป” ของพระองค์ นอกจาก เป็นการประกาศล่วงหน้าถึงการได้รับเกียรติของพระองค์เมื่อกลับคืนชีพและพระองค์จะต้องจบชีวิตลงที่เยรูซาเล็มแล้ว ยังเป็นประสบการณ์ส่วนตัวของพระเยซูเจ้าในการภาวนา ซึ่งเสริมกำลังใจพระองค์ให้มีเข้มแข็งเด็ดเดี่ยวที่จะเผชิญกับเหตุการณ์ร้ายแรงในช่วงสุดท้ายแห่งชีวิตก่อนที่จะรับพระสิริรุ่งโรจน์ในการกลับคืนชีพ ศิษย์ทั้งสามได้เห็นพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์รู้สึกมีความสุขจนเพื่อพูดอะไรออกมาโดยไม่รู้ตัว อาศัยประสบการณ์ในการภาวนานี้ พวกเขาทั้งสามจึงพร้อมที่จะมีส่วนร่วมชะตากรรมเดียวกับพระองค์ เราทุกคนซึ่งเป็นศิษย์ของพระเยซู ต้องการความมีใจกล้าหาญเช่นเดียวกัน

1.2 ความสำคัญและผลของการภาวนา

ในการจำแลงพระกาย นักบุญลูกาเพียงผู้เดียวที่เสนอพระเยซูเจ้ากำลังภาวนา “ขณะที่ทรงอธิษฐานภาวนาอยู่” และในพระวรสารของท่านเอ่ยถึงการภาวนาของพระองค์บ่อยครั้ง แต่แต่ละครั้งเป็นช่วงสำคัญของภารกิจของพระองค์ทั้งสิ้น พระเยซูเจ้าทรงเป็นนักภาวนา นักบุญลูกาเปรียบเทียบพระองค์กับโมเสส และ เอลียาห์ ผู้ได้สนทนากับพระเจ้าบ่อยๆ ท่านต้องการให้ศิษย์ของพระองค์ทำเช่นเดียวกัน

การสนทนากับพระเจ้าในการภาวนาจะเปลี่ยนแปลงตัวเรา เปิดโลกทัศน์ของเราให้กว้างขึ้น และด้วยพระคุณของพระเจ้าจะทำให้เราประทับใจกับสิ่งที่อยู่เหนือธรรมชาติที่นอกเหนือไปจากสิ่งที่สังเกตได้ด้วยประสาทสัมผัสของเรา เราจะไม่ผูกใจติดกับสิ่งของโลก แต่มองขึ้นไปยังสวรรค์ให้พระเจ้าเปลี่ยนร่างกายที่ต่ำต้อยของเราให้เหมือนพระคริสตเจ้าผู้ภาวนาอยู่บนภูเขาในการจำแลงพระกายนั้น

เราควรติดตามแบบอย่างความเชื่อของอับราฮัมและการสนทนากับพระเจ้าที่จะช่วยให้มีประสบการณ์ว่า พระเจ้าทรง “ความสว่าง” และ “ความรอด” ของเรา การภาวนาเป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ และด้วยการภาวนาเป็นประจำ เราจะว่ามีความหมาย เพียงแต่ฟังและเราจะได้ยินเสียงของพระเจ้าในตัวเรา “จงเชื่อฟังพระองค์เถิด”

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

พิธีบูชาขอบพระคุณอาจจำลองจากเหตุการณ์บนภูเขาของการจำแลงพระกาย แต่ละคนอาจนึกคิดตัวเองเป็นสาวก หรือเป็นอับราฮัม ซึ่งแต่ละคนได้รับเลือกสรรให้เข้าไปมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับพระเจ้าในการสนทนากับพระองค์ ด้วยความเชื่อและวางใจในพระสัญญาของพระองค์ ตามแบบอย่างของอับราฮัม

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจไปกับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- ควรมีบทนำซึ่งให้บรรยากาศของการขึ้นไปบนภูเขาของการจำแลงพระกายพร้อมกับบทเพลงที่เหมาะสม และมีสาระเกี่ยวกับการเรียกให้ดำเนินชีวิตใหม่ในความสัมพันธ์กับพระเจ้าอย่างใกล้ชิด ซึ่งถูกสำแดงออกมาในการจำแลงพระกายของพระเยซูเจ้า พร้อมกับข้อผูกมัดที่จะผ่านการทดสอบและการต่อสู้ของชีวิตเพื่อเชื่อสัตย์ต่อพระประสงค์ของพระบิดา
- พิธีสารภาพบาปเป็นการแสดงออกของความตระหนักถึงความอ่อนแอในความสัมพันธ์กับพระเจ้าที่เรายังเมินเฉยหรือไม่ใส่ใจในการฟังเสียงของพระเจ้า

ภาควจนพิธีกรรม

- เตรียมผู้อ่านบทอ่านที่ 1 และ 2 ให้เข้าใจทั้ง “รูปแบบวรรณกรรมและสาระ” ของพระวาจา เพื่อให้ผู้อ่าน

สามารถประกาศพระวาทะได้อย่างที่ผู้ฟังจะเข้าใจได้ง่าย
ขึ้น อาศัยท่วงที จังหวะ น้ำเสียง การรู้จักเน้น

- ควรใช้ "บทโหม่งก่อนพระวาทะ" ในหนังสือพิธี แต่ผู้อ่านควรประกาศเหมือนกับเป็นการเกริ่นนำพระวาทะ บทโหม่งก่อนพระวาทะจะต้องเปลี่ยนจากบรรยากาศของความเรียบง่ายให้เป็นบรรยากาศของการตื่นตัวและหันความสนใจไปยังการประกาศพระวาทะ
- บทเทศน์ ตั้งแต่อาทิตย์แรกถึงอาทิตย์ที่ 5 ควรมีความต่อเนื่องกัน เป็นเหมือนกับคำสอนเพื่อการลงลึกในความเชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเชื่อในพระธรรมล้ำลึก ปัสกา ซึ่งมีหลายแง่มุม และเรียกร่องท่าที่การฟังพระวาทะ การกลับใจและการทำกิจเมตตา หลังบทเทศน์ พระสงฆ์อาจกลับไปที่นั่งและเชิญชวนที่ชุมนุมให้หยุดเงียบสักครู่หนึ่ง และมองหาความคิดที่เหมาะสมที่สุดสำหรับสถานการณ์ของตนเอง เพื่อจะสามารถตอบรับพระวาทะ ด้วยการประกาศความเชื่อและการภาวนาได้อย่างมีความหมาย
- การตอบรับพระวาทะของวันนี้มี 2 รูปแบบ ได้แก่ในรูปแบบของเพลงสดุดีซึ่งเป็นการประกาศ ยอมรับและสรรเสริญความเชื่อสัตย์ของพระเจ้าต่อพระสัญญา กับในรูปแบบของการประกาศความเชื่อในบท "ข้าพเจ้าเชื่อ" ซึ่งควรเน้นที่ความเชื่อในการไถ่บาปของพระเยซู ซึ่งเป็นพระราชกิจของพระตรีเอกภาพโดยทางพระคริสตเจ้าและในพระจิตเจ้า

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- "บทนำขอบพระคุณ" เฉพาะของวันนี้ กล่าวถึง "การแจ้งล่วงหน้าถึงการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพ" ของพระเยซูเจ้า ในขณะสวดทั้ง "บทเริ่มขอบพระคุณ" และ "บทขอบพระคุณ" ก็กับการรับศีล พยายามเน้นให้ที่ชุมนุมได้ร่วมสวดและระลึกถึงพระราชกิจของพระเยซูเจ้าด้วยความเชื่อและความเข้าใจ และตระหนักว่า สิ่งที่เราระลึกถึงนั้นกลับเป็นจริงแล้วในการรับพระกายและพระโลหิตของพระองค์
- ให้การ "ประกาศยืนยันความเชื่อ" ระหว่างบทขอบพระคุณเป็นเสียงที่แสดงออกถึงการระลึกถึงและ

ประกาศความเชื่อในการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพ
โดยใช้บทขับร้อง

- หลังรับศีลมหาสนิท ควรหยุดเจีบสักครู่หนึ่ง และชวน
เชิญที่ชุมนุมให้ระลึกถึงพระเยซูเจ้าผู้ทรงชนะความตาย
และอาศัยการรับศีลมหาสนิท ซึ่งเป็นการร่วมในชีวิตของ
พระองค์ เราก็จะชนะความตายด้วยเช่นกัน
- การสวดภาวนาของประธานทั้งสามบท การสวดหรือขับ
ร้องเพลงสดุดี การสวดบทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้า
ทั้งหลาย ฟังกระทำให้เป็นเหมือนกับการสวดภาวนา ซึ่ง
สาระสำคัญคือ “การสำนึกว่าเราอยู่ใกล้ชิดกับพระเจ้า”
และในความใกล้ชิดนั้นเราอาจ “วิงวอน สรรเสริญ ขอภัย
โทษ ฯลฯ”

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

3.1 ท่าทีของการฟังพระเยซูเจ้าในพระวาจาของพระองค์

เหมือนกับนักศึกษาที่ได้เป็นพยานถึงการกลับเป็นขึ้นมาของพระเยซูเจ้าก่อนที่เหตุการณ์
จะเกิดขึ้น แต่เมื่อเหตุการณ์ได้เกิดขึ้นจริง พวกเขา ก็ยังไม่สามารถยอมรับการสิ้นพระชนม์
ของพระเยซูเจ้าได้โดยทันที เราก็เช่นกัน บนเส้นทางของชีวิต ยังจะมีอีกหลายช่วงของ
ความอ่อนแอและความล้มเหลว แต่สิ่งที่จะค้ำจุนเราตลอดการทดสอบก็คือ การรับฟังพระ
วาจา และความสำนึกถึงการอยู่ใกล้ชิดของพระเจ้า

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

การเน้นที่ประสบการณ์กับการจำแลงพระกายของพระเยซูเจ้าในศีลมหาสนิทเป็นการเน้น
ย้ำที่ความจริงสองประการของเหตุการณ์นั้น ได้แก่ “ความจำเป็นของการรับฟังพระวาจา
ของพระบุตร และนอบน้อมเชื่อฟังพระองค์ในความเชื่อ” กับความตระหนักถึงการอยู่
ใกล้ชิดของพระเจ้าผู้กลับคืนชีพและทรงชื่อสัตย์ต่อพระสัญญาเสมอ ความเชื่อและความหวัง
คือสิ่งที่ทำให้เราสามารถยืนหยัดได้ต่อไปท่ามกลางความเลวร้ายที่เกิดขึ้น ซึ่งลวงเราให้ละ
ทิ้งหนทางของพระประสงค์ของพระเจ้า

อาทิตย์ที่ 3 เทศกาลมหาพรต

การแสดงออกถึงความเชื่อด้วยการกลับใจใช้โทษบาป

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระคริสตเจ้า คือศิลาแห่งความรอด

ท่าทีคริสตชน : สำนึกผิด กลับใจเปลี่ยนทางดำเนินชีวิต

ดำเนินชีวิต : สวดภาวนา ให้ทาน ไม่บ่น ไม่ปรารถนาสิ่งที่เป็นความบาปผิด

บทนำ

อาทิตย์นี้พระวาจาของเราสู่ความจำเป็นของการที่จะต้องกลับใจสำนึกผิด เปลี่ยนทางดำเนินชีวิตในการปฏิรูปชีวิต เราต้องสำรวจดูว่า พระเจ้าเข้ามามีส่วนอยู่ในค่านิยมของเราตรงไหน

ในบทอ่านแรกบอกเราว่า พระเจ้าอยู่ไม่ไกล ไฟเป็นสัญลักษณ์การประทับอยู่ของพระเจ้า ในบทอ่านที่สอง นักบุญเปาโลสอนเราว่า ในพระเจ้าเรามีชีวิต หายใจ และมีการเป็นอยู่ของเรา พระวรสารกล่าวถึงความจำเป็นของการต้องกลับใจ เพราะเป็นโอกาสสุดท้ายแล้ว

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อพย 3: 1-15	พระเจ้าจะปลดปล่อยประชากรของพระองค์
เพลงสดุดี	สดด 103	พระเจ้าทรงเปี่ยมด้วยความอ่อนหวาน และเมตตาสงสาร
บทอ่านที่ 2	1 คร 10 : 1-6, 10-12	หนทางของทะเลทรายเป็นแบบอย่างแก่เรา
พระวรสาร	ลก 13 : 1-9	จงกลับใจ มิฉะนั้นจะต้องพินาศ

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 ตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างพระเจ้ากับตัวเรา

พระวาจาวันนี้ให้เราตรวจสอบลำดับคุณค่าและถามตัวเองว่าพระเจ้าอยู่ในลำดับใด การยืนยันว่าทุกสิ่งเป็นไปได้ด้วยดีแล้วย่อมหมายถึงท่านหยุดเติบโต เราจำเป็นต้องเจริญเติบโต ขึ้นสู่สิ่งที่พระเจ้าทรงวางแผนไว้ให้เราเป็นตั้งแต่บัดนี้ เราไม่รู้วันและเวลาใดที่พระเจ้าทรงเรียกเรากลับไปหาพระองค์ ดังเช่นชาวกาลิลีที่ถูกปีศาจสั่งประหารชีวิต และพวกที่ถูกหอคอยซิลโลอัมพังทับ คนเหล่านี้ก็เป็นคนที่มีชะตากรรมเหมือนเรา พระองค์สั่งให้เราเฝ้าระวังในการดำเนินชีวิตและเปลี่ยนแปลงตนเองเสีย มิฉะนั้นจะไม่มีโอกาสอีก

1.2 พัฒนาสู่ศักยภาพสูงสุด

หลายคนเชื่อว่าตราบเท่าที่เราไม่ทำร้ายผู้อื่น แปลว่าเราดีแล้ว มิใช่เช่นนั้น ความตั้งใจดีอย่างเดียวไม่เพียงพอ เราต้องร่วมมือกับผู้อื่นเสมอ การไม่เกิดผลหมายถึง เราขาดการตระหนักถึงศักยภาพของเรา

การเกิดผลคือ การใช้ประโยชน์สูงสุดในสิ่งที่มี บาบในความหมายของกรีกคือ การพลาดจากจุดหมาย การยับยั้งไม่ยอมไปถึงจุดหมายคือตราบว่าเรามีความสามารถจะช่วยเหลือได้ แต่ไม่ช่วย เรามีพรสวรรค์แต่ไม่ใช้ เรารู้ว่า เราแบ่งปันได้ แต่เราเก็บไว้ ไม่ช่วย ไม่ทำ ในด้านชีวิตจิตบาบที่ยิ่งใหญ่คือ การทำเฉยเมยต่อพระพรของพระเป็นการปฏิเสธผู้ให้ การไม่ใช้ตาแลนต์ (พรสวรรค์) คือการปฏิเสธพระ ในการเติบโตเป็นบุคคลพระเจ้าหวังให้เราแสดงพระสิริรุ่งโรจน์ของพระองค์ผ่านทางเรา บาปหยุดยั้งเราไม่ให้เราพัฒนาศักยภาพที่จะรักพี่น้อง

เราต้องไม่ลืมคนสวนคนนั้นที่ขอร้องเจ้าของสวน ให้เปิดโอกาสอีกครั้งเพื่อให้ต้นมะเดื่อออกผล เขาจะทำทุกอย่างเท่าที่สามารถ จะพรวนดิน ใส่ปุ๋ยรอบๆ เพื่อให้มันเกิดผล พระเยซูเจ้า คือคนสวนคนนั้นที่วอนขอในนามของคนบาป เพื่อมนุษย์ทั้งหลายโดยทางพระองค์ เราได้รับ “โอกาสสุดท้าย” โดยพระองค์ถูกรับและสิ้นพระชนม์เพื่อเรา เราได้รอดโดยทางพระองค์ ดังนั้น โดยหัวใจของเทศกาลมหาพรต เรากลับมายังบ้านซึ่งเราเป็นเจ้าของกลับมา

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

การฉลองพิธีบูชาขอบพระคุณในวันนี้เน้นถึงความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุง ปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิต ให้สอดคล้องกับน้ำพระทัยของพระ ไตร่ตรองถึงการดำเนินชีวิตที่ผ่านมาว่าเราได้เติบโตเหมาะสมให้พระเจ้าใช้การได้หรือไม่ เกิดดอกออกผลเป็นที่พอพระทัยตามกำหนดเวลาเพียงใด

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความสนใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- พิธีกรรมสารภาพบาป ให้มีข้อคิด ไตร่ตรองถึง การที่เราไม่ได้เกิดผลสูงสุดในการตอบรับน้ำพระทัยขององค์ที่ผ่าน มา ไม่ได้ตระหนักถึงการประทับอยู่ของพระเจ้า ในตัวพี่น้องหรือในสถานการณ์ต่างๆอย่างเพียงพอ ให้เรามีกำลังใจที่จะเริ่มต้นใหม่ ซึ่งอาจจะเป็นโอกาสสุดท้ายของเรา

ภาควจนพิธีกรรม

- เตรียมผู้อ่าน บทอ่านที่ 1 เพลงสวดดี และบทอ่านที่ 2 ให้เข้าใจทั้งสถานการณ์ สาร และบทสอน ใช้น้ำเสียงและจังหวะให้เหมาะสม

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- บทนำขอบพระคุณของมหาพรต แบบที่ 2 กล่าวถึงเวลา มหาพรตเป็นเวลากำหนดขึ้นเป็นพิเศษเพื่อฟื้นฟูจิตใจ โดยการกลับใจ การชำระจิตใจ ตัดกิเลส และการยึดติด เป็นเวลาที่จะทำให้จิตใจเป็นอิสระได้รับแสงสว่างเพื่อสามารถรับรู้และเลือกคุณค่าหรือสิ่งที่ถูกต้องได้
- ให้การร้องประกาศยืนยันความเชื่อ ระหว่างบทบูชาขอบพระคุณเป็นการร้องที่ประกาศความเชื่อของผู้ที่ยินดีว่า การสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพของพระเยซูคือชีวิตใหม่ของเรา

ปิดพิธี

- หลังรับศีลมหาสนิท ควรเจียบสักครู่ และเชิญชวนให้ที่ชุมนุมระลึกถึง พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าที่เอาใจใส่ประชากรของพระองค์ การวิงวอนขอต่อเจ้าของสวนนำความรอดมาสู่เรา ขอให้พระองค์เสนาวิงวอนเพื่อความรอดของเราด้วย

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

3.1 ท่าทีของการสำนึกผิด กลับใจ เปลี่ยนทางดำเนินชีวิต คอยระวัง

เช่นเดียวกับคนสวนนั้น ที่ขอโอกาสสุดท้ายให้กับต้นมะเดื่อ เราเองเมื่อได้รับโอกาสอีกครั้ง ควรที่จะใช้เวลาที่เหลือในชีวิตปรับเปลี่ยนการดำเนินชีวิตใหม่ ที่สอดคล้องกับพระประสงค์ของพระเจ้า พัฒนาศักยภาพที่มีอยู่ช่วยเหลือและทำความดีเพื่อผู้อื่น เติบโตขึ้นเป็นบุคคลที่มีคุณภาพของครอบครัว ของวัด และสังคม

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไป (ตามท่าที)

ตระหนักถึงการประทับอยู่ของพระเจ้า เปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิตโดยคิดว่า ครั้งนี้อาจเป็นโอกาสสุดท้ายที่พระองค์ให้เวลากับเราเพื่อให้เราเป็นบุตรของพระ เป็นประชากรใหม่ ของพระองค์ โดยการสวดภาวนา ให้ทาน ลด ละ เลิก สิ่งที่เป็นความบาป ฝ่าระวังมิให้หลงไปตามกระแสของโลก และหันมาปฏิบัติกิจเมตตามากขึ้น

อาทิตยที่ 4 เทศกาลมหาพรต

การประกาศความเชื่อว่าพระเจ้าทรงคืนดีกับเราโดยทางพระคริสต์

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์ : พระเยซูเจ้า คนกลางสำหรับการคืนดีกับ
พระบิดา

ท่าทีคริสตชน : ความรู้จักคุณ

การดำเนินชีวิต : การขอบพระคุณซึ่งแสดงออกด้วยคำพูดและการกลับใจ

บทนำ

การคืนดีกันเป็นพระคุณของพระเจ้า พระองค์เองทรงริเริ่มที่จะคืนดีกับมนุษย์ แม้ว่ามนุษย์จะเป็นผู้กระทำผิดต่อพระองค์ก็ตาม ทั้งนี้ เพราะถึงแม้มนุษย์จะไม่สัตย์ซื่อต่อคำสัญญา แต่พระองค์ทรงถือสัตย์ตามพระวาจาเสมอ ดังนั้น ในสมัยของอิสราเอล พระองค์ทรงปลดปล่อยประชากรจาก “ความอดสูของอียิปต์” ซึ่งเป็นเครื่องหมายของการเลือกสรร และการปกครองของพระองค์ที่นำมาแต่ความอุดมสมบูรณ์ จนกระทั่งพวกเขาไม่ต้องรับประทานแต่มานาอีกต่อไป แต่จะ “รับประทานผลผลิตจากแผ่นดิน” แทน ซึ่งเรื่องราวของลูกจ้างผลาญของพระวรสารเป็นวิธีการที่พระเยซูเจ้าทรงเผยให้เห็นถึงการริเริ่มของพระบิดาสำหรับมนุษย์ทุกคน

ในการฉลองของวันนี้ ความจริงที่ปรากฏอยู่ต่อหน้าเราจึงมีหลายหลาก การคืนดีกันที่พระเจ้าทรงริเริ่มนี้จึงเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นหลังจากที่มนุษย์ “ได้ทำบาป” และในการคืนดีกัน มีสิ่งที่เกิดขึ้นหลายประการ โดยที่ในส่วน of พระเจ้า การริเริ่มของพระองค์แสดงออกในความซื่อสัตย์ต่อพระวาจาที่ให้ไว้ สำหรับมนุษย์ “การระลึกถึง” ความซื่อสัตย์ของพระเจ้านี้เองที่เป็นแรงผลักดันให้รู้สึก “เป็นทุกข์เสียใจ” กับการกระทำและการ “เดินทางกลับ” เพื่อสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้าเสียใหม่

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	ยชว 5,9...12	การฉลองปีสกาในดินแดนแห่งพระสัญญา
เพลงสดุดี	สดด 34	จงลิ้มชิมและดูว่าพระเจ้าประเสริฐเพียงใด
บทอ่านที่ 2	2 คร 5,17-21	คืนดีกับพระเจ้าในพระคริสตเจ้า
พระวรสาร	ลก 15,1...32	ลูกเลี้ยงผลาญ

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 การคืนดีกัน ในส่วนของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นผู้ริเริ่ม

การคืนดีกันเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ที่ต้องแตกหักไปเพราะความผิดที่กระทำต่อกัน หลังจากที่มีมนุษย์โดยรวมและเราแต่ละคนทำบาป เราได้ทำผิดต่อพระเจ้า เราเลือกที่จะแยกตัว ตัดความสัมพันธ์กับพระองค์ ทั้ง ๆ ที่รู้ว่า พระเจ้าทรงเป็นผู้ให้กำเนิด ผู้รักษาชีวิต และจุดหมายปลายทางที่เราต้องไปให้ถึง การตัดความสัมพันธ์กับพระเจ้าผู้ทรงเป็นแหล่งที่มาประการเดียวของชีวิตจึงหมายถึงความตาย

กระนั้นก็ตาม พระเจ้าไม่ทรงทอดทิ้งมนุษย์และเราแต่ละคน ไม่ว่าความผิดของเราจะหนักหนาเพียงใด การที่ลูกเลี้ยงผลาญ “ขอแบ่งสมบัติและแยกตัวออกจากบ้าน ไปทำตัวเสเพล ลูกเลี้ยงผลาญทุกสิ่งที่ได้รับ” อาจดูเป็นการกระทำที่เลวร้ายเกินกว่าจะให้อภัยได้ แต่พระเจ้าเองไม่ได้ทรงอยู่นิ่งเฉย ไม่ทรงเพียงแต่รอคอยการกลับมาของเรา เพราะในระหว่างที่เรายังอยู่ห่างไกล พระองค์ยังทรงทำทุกอย่างเพื่อให้เราเห็นความเชื่อสัตย์ที่ทรงมีต่อเราเสมอ เพราะหลังจากที่มีมนุษย์ทำบาปแล้ว พระองค์ได้เตรียมการสำหรับการคืนดีกันตลอดมา โดยสิ่งสำคัญที่ได้กระทำมีดังนี้

- *พระสัญญาแก่บรรดาอัยกา* พระองค์ตรัสสัญญาว่า พวกเขาจะมีดินแดนที่อุดมสมบูรณ์เป็นมรดก จะมีลูกหลานจำนวนมาก คำสัญญานี้ตรงกันข้ามกับความจริงของมนุษย์ที่ทำบาป เพราะผลของบาปคือความตาย แต่ในขณะเดียวกันกับที่มนุษย์จะต้องตายนั้น พระเจ้าไม่เพียงแต่สัญญาว่าพวกเขาจะมีชีวิต แต่จะมีชีวิตที่ยืนยาวและอุดมสมบูรณ์
- *การปลดปล่อยประชากรอิสราเอล* ทรงปลดปล่อยพวกเขาให้พ้นจากการเป็นทาสของอียิปต์ นั่นคือพ้นจากความตาย เพราะในระหว่างการเดินทางสู่ดินแดนแห่งพระสัญญา “ซึ่งมีน้ำและน้ำนม มีพืชผลอุดมสมบูรณ์” นั้น พระองค์เองทรงเป็นผู้นำทาง และจัดหาอาหารและน้ำตลอดการเดินทาง จนกระทั่งพวกเขาได้รับประทานผลผลิตจากแผ่นดินคานาอันอันอุดมสมบูรณ์ อาหารของทะเลทราย คือมานา จึงหมดไป
- *การทำพันธสัญญาและการประทานพระบัญญัติ* นอกนั้น หลังจากทีประชากรเป็นอิสระและมีชีวิตเป็นของตนเองแล้ว ที่ภูเขาซีนาย พระองค์ยังทำพันธสัญญากับมนุษย์

ว่าจะทรงรักษาประชากรนี้ไว้ให้เป็นอิสระและมีชีวิตที่อุดมสมบูรณ์ตลอดไป และเพื่อ
การนี้ ทรงเผยแสดงให้พวกเขาารู้อีกด้วยว่า หนทางของชีวิตสำหรับมนุษย์คืออะไร
การประทานพระบัญญัติจึงไม่ได้เป็นการสร้างกฎหมายเพื่อบังคับมนุษย์ แต่เป็น
เครื่องหมายของการทำพันธสัญญา เป็นการประทานแสงสว่างให้กับชีวิต เพื่อให้รู้ว่า
ชีวิตจะหลุดพ้นจากความตายได้อย่างไร

- *การประทานพระบุตร* และที่สุด การประทานพระบุตรให้กับมนุษย์ เป็นการกระทำ
สุดยอดของความรักระหว่างนั้นคือการมาประทับอยู่กับมนุษย์ เป็นการสร้าง
ความสัมพันธ์ใหม่ของความรัก ซึ่งเกิดขึ้นครั้งแรกและสมบูรณ์ที่สุดในพระเยซูเจ้าเอง
เมื่อพระวจนาตถ์ทรงรับเอาธรรมชาติมนุษย์มาเป็นของพระองค์

1.2 ในส่วนของมนุษย์ การเป็นทุกข์เสียใจและการกลับใจ

แต่การริเริ่มของพระเจ้าจะไม่บังเกิดผลหากในส่วนของมนุษย์จะไม่มี การกระทำที่บังถึง
การสร้างความสัมพันธ์ใหม่ เพื่อให้เกิดการคืนดีกัน มนุษย์ทั้งครบจะต้องเปลี่ยนแปลงเพื่อ
หันมาสร้างความสัมพันธ์กับพระเจ้าเสียใหม่

บาปเป็นการกระทำผิด โดยการกระทำที่ไม่ดีและไม่ถูกต้องเป็นเพียงเครื่องหมายภายนอก
ของความเป็นจริงที่ร้ายแรงกว่า นั่นคือชีวิตที่แตกต่างไปจากที่ควรเป็น สำหรับ อิสราเอล
มันคือชีวิตที่เบี่ยงเบนจากแนวทางของพันธสัญญา และสำหรับคริสตชน มันคือชีวิตที่
เบี่ยงเบนออกจากพระคุณของชีวิตใหม่ที่ได้รับในศีลล้างบาป และไม่ว่าจะจะเป็นกรณีใด มัน
คือการเบี่ยงเบนและการแตกหักของความสัมพันธ์กับพระเจ้า

การคืนดีกันในส่วนของมนุษย์จึงเริ่มต้นด้วย “ความเป็นทุกข์เสียใจ” ซึ่งหมายถึงการ
ยอมรับว่าการกระทำของตนไม่ถูกต้อง สารภาพสิ่งที่ตนเองกระทำออกมาอย่างเปิดเผย
ตั้งใจที่จะไม่กระทำอีก และคิดที่จะเริ่มสร้างความสัมพันธ์ใหม่กับพระเจ้า แต่ทั้งหมดนี้
เกิดขึ้นเพราะ “เราระลึกถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงเป็นสำหรับเรา” เหมือนกับที่ลูกล้างผลาญ
“หวนระลึก” ได้ว่า แม้แต่คนไข้ พ่อยังให้อาหารกินอย่างอุดมสมบูรณ์ การฉุกคิดได้เพราะ
สภาพความเป็นจริงที่ประสพอยู่ ทำให้เกิดความรู้สึกว่า “ลูกได้ทำผิดต่อสวรรค์ และต่อ
คุณพ่อ” และ “ลูกไม่สมควรเป็นลูกของคุณพ่อแล้ว ขอเพียงให้พ่อรับกลับ และยอมรับ
เป็นแค่คนไข้ก็พอ” ความเสียใจจึงไม่ได้เป็นเพียงความรู้สึกผิดที่กัดกร่อนจิตใจ แต่เป็นการ
ยอมรับว่า สิ่งที่ทำมีความไร้สาระและไม่สมควร

แต่การคืนดีกันไม่ได้จบแค่ที่ความรู้สึกสำนึกผิดเท่านั้น แต่ยังหมายถึง “การลุกขึ้น และ
กลับไปหาพ่อ” กล่าวคือเหมือนกับที่ในส่วนของพระเจ้า พระองค์ไม่ได้ทรงเพียงแต่
“หวัง” ว่าลูกจะกลับ ไม่ได้แค่เตรียมใจที่จะให้อภัย แต่ทรงกระทำการเลี้ยงฉลองเพื่อ
ต้อนรับ และก่อนหน้านั้น ทรงจัดเตรียมทุกอย่างเพื่อให้ลูกได้รู้สึกสำนึกถึงความดีของพ่อ

ดังนั้น เช่นเดียวกันกับในส่วนของมนุษย์ การคืนดีกันหมายถึง “การหัวใจใหม่” คือการเปลี่ยนแปลงที่ลึกซึ้งและเด็ดขาด ซึ่งเป็นไปได้เฉพาะถ้าพระเจ้าทรงช่วยเหลือ

1.3 การคืนดีกันในพระคริสตเจ้า

การกระทำเพื่อการคืนดีกันทั้งในส่วนของพระเจ้าและในส่วนของมนุษย์เกิดขึ้นครั้งแรกและสมบูรณ์ที่สุดในพระคริสตเจ้า และพระเจ้าเองทรงกำหนดให้เป็นเช่นนั้น “เพราะเห็นแก่เรา พระเจ้าทรงทำให้พระบุตรผู้ไม่มีบาป ให้ทรงมีสภาพบาป เพื่อว่าในพระองค์ เราจะได้เป็นความชอบธรรมของพระเจ้า”

ในพระคริสตเจ้า พระเจ้าประทานพระบุตร ผู้ทรงเป็นพระเจ้า ให้มาหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกับมนุษย์ทุกคนโดยอาศัยธรรมชาติมนุษย์ที่ทรงรับ และอาศัยธรรมชาติมนุษย์นั้นเองที่อ่อนน้อมต่อพระประสงค์ของพระเจ้าจนถึงที่สุด แม้ต้องตายบนกางเขนนี้เอง ที่เกิดการคืนดีกัน ดังนั้น ในการบูชาของพระเยซูเจ้าบนกางเขน การคืนดีกันจึงเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ มนุษย์กับพระเจ้าได้ฟื้นความสัมพันธ์ของความรักขึ้นใหม่ และไม่เพียงแต่เท่านั้น แต่พระเจ้ายังทรงสร้างมนุษย์ขึ้นใหม่เพื่อให้สามารถรักษาชีวิตของความสัมพันธ์ไว้ได้ตลอดไป

“ผู้ใดอยู่ในพระคริสตเจ้า จะเป็นผู้ถูกสร้างขึ้นใหม่ ทั้งหมดนี้มาจากพระเจ้า ผู้ทรงให้เราคืนดีกับพระองค์โดยทางพระคริสตเจ้า” (บทอ่านที่ 2)

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

เมื่อสาระของการฉลองในวันนี้คือ “การคืนดีกัน” บรรยากาศของการฉลองจึงความเป็นบรรยากาศของความรู้คุณและความยินดี เป็นการเตรียมตัวสำหรับการเป็นประชากรได้เป็นอย่างดี ส่วนการดำเนินการฉลอง พึงทำให้สาระสำคัญของการคืนดีกันปรากฏขึ้นอย่างชัดเจน ได้แก่

- ในส่วนของพระเจ้า: การริเริ่มของพระองค์ ที่แสดงออกในพระสัญญา การปลดปล่อย พันธสัญญาและการประทานพระบุตร
- ในส่วนของมนุษย์: การระลึกถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ การเป็นทุกข์เสียใจ การสารภาพความผิด การกลับใจและการขอบพระคุณ

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

จุดศูนย์กลางของพิธีและการฉลองจึงได้แก่การคืนดีกัน ดังนั้น ควรใช้ช่วงเวลาต่อไปนี้ เพื่อให้สาระและความจริงของการกลับใจเกิดขึ้น

เริ่มพิธี

- ในบทนำ ควรสรุปสาระของการคืนดีกัน และกระบวนการที่เกิดขึ้นทั้งหมด ทั้งในส่วนของพระเจ้าและในส่วนของมนุษย์
- คำทักทายของพระสงฆ์ฟังเชิญชวนให้ระลึกถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงกระทำ พร้อมกับการเชิญให้สำนึกผิดและสารภาพความผิดที่ได้กระทำ
- พิธีสารภาพบาป เป็นการกระทำอย่างหนึ่งในกระบวนการคืนดีกัน เชิญชวนที่ชุมนุมให้ “สารภาพ” เพราะระลึกถึงสิ่งที่พระเจ้ากระทำ พร้อมกับความตั้งใจที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเอง

ภาควจนพิธีกรรม

- บทนำของบทอ่านฟังสรุปสาระสำคัญในแง่ที่ว่า ในกระบวนการคืนดีกันนั้น พระเจ้าทรงเป็นผู้ริเริ่มและได้กระทำสิ่งใดบ้างเพื่อให้การคืนดีกันเกิดขึ้น และเชิญชวนที่ชุมนุมให้ใช้เวลาของการฟังเป็นช่วงเวลาของ “การทวนระลึกถึง” เหมือนกับเป็นลูกล้างผลาญที่นึกได้ว่า คุณพ่อดีอย่างไร
- บทอ่านสามบทมีสาระเดียวกัน และเน้นที่คนละแง่มุม มีพระวรสารเป็นตัวสรุปอย่างดี ให้ผู้อ่านแต่ละคนเตรียมตัวอ่านและตระหนักถึงส่วนของตนเองโดยรู้จักอ่านบทอ่านบทอ่านเป็นการส่วนตัว เพื่อประกาศพระวาจาได้ในแบบที่จะเป็นการเชิญชวนผู้อื่นให้สามารถ “ทวนระลึกถึง” สิ่งที่พระเจ้ากระทำได้อย่างดี บทอ่านที่สองมีความหมายและใช้คำพูดที่ไพเราะกินใจมาก ผู้อ่านควรเข้าใจและสังเกตคำที่จะเข้าไปมาหลายครั้ง เพื่อใช้น้ำเสียงและการเน้นให้ถูกต้อง
- บทเทศน์ ของวันนี้จะสรุปกระบวนการของการกลับใจทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง จึงเห็นได้ว่า ในวันนี้ กระบวนการของการคืนดีกันจะมีการพูดถึงอย่างสมบูรณ์สามครั้ง ได้แก่ในบทนำก่อนพิธี ในบทนำก่อนพระวาจาและในบทเทศน์ ซึ่ง

หลังจากสรุปแล้ว ควรประยุกต์ให้เข้ากับความเป็นจริงของ
ท้องถิ่น

- บทข้าพเจ้าเชื่อ ควรเป็นเหมือนกับการตอบรับของเราแต่
ละคนหลังจากสำนึกได้ถึงความผิดของตนเองและ
ตระหนักถึงความดีของพระเจ้า ให้บทนี้เป็น “การ
ประกาศความเชื่อ” ในความดีของพระเจ้า เหมือนกับลูก
ล้างผลาญที่ประกาศว่า “พ่อเป็นคนดี แม้แต่คนใช้ยังมี
อาหารสมบูรณ์”
- บทภาวนาของมวลชน น่าจะเป็นคำวิงวอนเพื่อให้สามารถ
กลับใจได้อย่างดี และทุกครั้งที่กระทำผิด ให้สามารถ
กลับมาหาพระองค์ใหม่ทุกครั้ง เป็นการภาวนาเพื่อมนุษย์
ทุกคน

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ในตอน “เตรียมเครื่องบูชา” อาจให้เป็นช่วงเวลาของการ
ซึมซับความจริงของการฉลอง เพราะในการบูชาที่กำลังจะ
มีการระลึกถึงนั่นเอง ที่การคืนดีกันเกิดขึ้น ดังนั้น
พระสงฆ์สวดบท “ถวายปังและเหล้าองุ่น” ให้ทุกคนได้ยืน
“ข้าแต่พระเจ้าแห่งสากลโลก ขอถวายพระพร ...”
- รวมทั้งบท “ข้าแต่พระเจ้า โปรดกรุณาข้าพเจ้าผู้สำนึก
ผิด” ซึ่งตามปกติ หนังสือพิธีให้เป็น “บทสวดของ
พระสงฆ์” ที่สวดเบา ๆ แต่ในวันนี้ อาจสวดให้ทุกคนได้ยืน
เป็นกรณีพิเศษ
- ตอน “ขอบพระคุณ” จะมี “การระลึกถึง” การบูชา การ
สวดขอบพระคุณของพระสงฆ์จะมีความหมายถ้าพระสงฆ์
เองเข้าใจถึงเหตุผลของการขอบพระคุณนั้น
- ในวันนี้ ถ้าเห็นสมควรและเป็นไปได้ อาจใช้ “บท
ขอบพระคุณที่ 4” และบทนำขอบพระคุณของบท
ขอบพระคุณที่ 4 เอง (ไม่ใช่บทนำขอบพระคุณของ
เทศกาลมหาพรต) เพราะบทนี้นอกจากเล่าประวัติศาสตร์
แห่งความรอดในช่วงเวลาที่สำคัญแล้ว ยังพูดถึงการริเริ่ม
ของพระเจ้าในการคืนดีกันไว้อย่างชัดเจนที่สุดอีกด้วย แต่
พระสงฆ์พึงศึกษาบทขอบพระคุณนี้พร้อมกับผู้วางแผน
เสียก่อน เพื่อให้ตระหนักถึงความเหมาะสม และถ้า
เลือกใช้ พระสงฆ์จะสามารถสวดได้ตามวัตถุประสงค์นี้

ด้วย

- ตอนรับศีล “เน้นที่พิธีการคืนดีกัน ตั้งแต่บัพทเข้าแต่พระบิดา การแสดงความเป็นมิตร และการรับศีล” ให้ทั้งหมดได้เป็นการแสดงออกถึงการคืนดีกันที่เกิดขึ้น

ปิดพิธี

- คำพูดส่งท้ายของพระสงฆ์น่าจะเชิญชวนให้ดำเนินชีวิตของความสัมพันธ์ใหม่กับพี่น้อง

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

การคืนดีกันกับพระเจ้าเป็นจุดเริ่มต้นของการคืนดีกันของมนุษยชาติและสรรพสิ่ง การตอบรับต่อความจริงที่ว่า พระคริสตเจ้าทรงเป็นศูนย์กลางของบงการคืนดีกันก็คือ เรากลับเป็นคนกลางเพื่อการคืนดีกันระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ และระหว่างมนุษย์กับพระเจ้า โดยกระทำกับเพื่อนพี่น้องที่เราจะพบในชีวิตประจำวัน

3.1 ท่าทีของความรู้คุณ ที่แสดงออกด้วยการกลับใจ

ต่อหน้าความจริงนี้ ความรู้คุณต่อการริเริ่มทั้งหมดของพระเจ้าจึงมาเป็นอันดับแรก ในโลกของความบาปผิด ซึ่งเต็มไปด้วยความเห็นแก่ตัวและความเกลียดชัง ความรู้คุณเป็นท่าทีของการไม่เอาตัวเองเป็นที่ตั้ง ไม่เอาตัวเองเป็นศูนย์กลางของทุกสิ่ง แต่เป็นการเปิดตัวออกสู่ผู้อื่น เห็นคุณค่าของสิ่งที่ผู้อื่นเป็นและกระทำ

ความรู้คุณนี้เองจะนำไปสู่การกลับใจ นั่นคือการเปลี่ยนแปลงศูนย์กลางของชีวิต โดยไม่เอาตัวเองเป็นที่ตั้ง แต่เอาพี่น้องเป็นที่ตั้ง

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไปตามท่าทีของความรู้คุณ

การกลับใจซึ่งเป็นการเปลี่ยนตัวเราเองทั้งหมด ซึ่งเริ่มต้นจากความรู้คุณ จึงอาจแสดงออกได้หลายรูปแบบ แต่โดยที่แก่นสาระของการกลับใจเป็นการเปลี่ยนความคิดอย่างลึกซึ้งเอาพี่น้องและพระเจ้าเป็นศูนย์กลางของการตัดสินใจ และความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงชีวิตทุกครั้งที่สำคัญกว่าเราทำผิดไป

อาทิตย์ที่ 5 เทศกาลมหาพรต

การประกาศความเชื่อว่าการอภัยของพระเจ้าให้ชีวิตใหม่แก่เรา

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์: พระคริสตเจ้าประทานชีวิตใหม่แก่เรา

ท่าทีคริสตชน: การสรรเสริญพระเจ้า

การดำเนินชีวิต: ให้อภัยกันเหมือนกับที่พระเจ้าทรงให้อภัยแก่เรา

บทนำ

พระวาจาของวันนี้มีความเข้มข้นมากเป็นพิเศษ และให้สาระสำคัญแก่การฉลองได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นพระสัญญาของพระเจ้าในบทอ่านที่ 1 ซึ่งตั้งอยู่บนฐานของสิ่งที่ได้เคยกระทำไว้แล้ว หรือบทอ่านที่ 2 ซึ่งเปาโลเน้นย้ำหลายครั้งถึงความจริงที่ว่า ความรอดหรือความชอบธรรมของเรามาจากความเชื่อ ไม่ใช่จากการถือตามพระบัญญัติ ซึ่งทำให้เราเข้าใจพระวรสารได้ดีขึ้นเมื่อพระเยซูเจ้าบอกกับหญิงคนนั้นที่ถูกจับว่าทำผิดประเวณีว่า “เราก็ไม่ลงโทษเจ้า ไปเถิด แต่อย่าทำอีก”

การให้อภัยของพระเยซูเจ้าเป็นการแสดงออกที่ชัดเจนที่สุดของความรอดที่พระเจ้าประทานให้แก่เราโดยทางพระองค์ เพราะการให้อภัยนั้น หญิงโสเภณีจึงไม่เพียงแต่จะไม่ตาย แต่นางจะกลับออกไปและมีชีวิตใหม่ พร้อมด้วยพลังที่จะเริ่มต้น “โดยไม่จำเป็นต้องหันไปมองสิ่งที่ล่วงมาแล้ว”

ฝั่งพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 43,16-21	อย่างจดจำเรื่องเก่า ๆ อีกนี่คือโลกใหม่
เพลงสดุดี	สดด 126	พระเจ้าทรงกระทำกรียิ่งใหญ่แก่เรา เรามีความยินดีมาก
บทอ่านที่ 2	ฟป 3,8-14	การกลับเป็นขึ้นมาพร้อมกับพระคริสตเจ้า
พระวรสาร	ยน 8,1-11	หญิงโสเภณีได้รับการอภัย

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

1.1 พระเจ้าทรงเผยให้ทราบว่า พระองค์เป็นพระเจ้าผู้ให้อภัย

พระเจ้าผู้ประกาศองค์เป็น “ผู้ปลดปล่อยและพระเจ้าแห่งพันธสัญญา” บอกกับเราอย่างชัดเจนว่า “อย่าไปจดจำสิ่งที่ล่วงเลยมาแล้ว อย่าคิดถึงสิ่งที่ได้ทำมาก่อน (เพราะ) เราจะทำสิ่งใหม่ และเวลานี้มันเกิดขึ้นแล้ว” คำประกาศของพระองค์นี้เกิดขึ้นกับประชากรที่ตองถูกเนรเทศเพราะไม่ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า กระนั้นก็ตาม พระองค์ทรงพร้อมที่จะให้อภัย โดยแม้ว่าประชากรจะยังไม่สำนึกหรือคิดจะขอโทษ พระองค์ก็เตรียมการทุกอย่างเพื่อ “ประชากรจะได้กลับมา”

ภาพของพระเจ้าผู้ทรงให้อภัยนี้ปรากฏเห็นชัดเจนและมีความเข้มข้นเป็นพิเศษในเหตุการณ์ที่หญิงโสเภณีคนนั้นถูกจับได้ขณะทำผิดประเวณี ขณะที่คนอื่นอ้างบทบัญญัติของพระเจ้าและบังคับใช้พระบัญญัตินั้นอย่างเคร่งครัดกับคนอื่น พระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็นบทบัญญัติใหม่กลับมองไปยังตัวของหญิงผู้นั้น และให้อภัยสำหรับสิ่งที่นางได้กระทำ จริ่งอยู่การให้อภัยจะมีขึ้นได้ก็เพราะมีบทบัญญัติและการละเมิด และพระเยซูเจ้าเองไม่ได้ทรงยกเลิกบทบัญญัติ แต่สำหรับพระองค์ สารสำคัญอยู่ที่ความสัมพันธ์อันแน่นแฟ้นระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ซึ่งมีความสนิทชิดเชื้อมากจนกระทั่งว่า ไม่มีความผิดใดใหญ่เกินกว่าที่พระองค์จะให้อภัยไม่ได้ แม้กระทั่งความผิดที่มนุษย์คาดโทษไว้ถึงตาย แต่สำหรับพระองค์ มันก็เป็นเพียงอีกความผิดหนึ่ง ซึ่งพระองค์พร้อมที่จะให้อภัย เพื่อให้โอกาสแก่คนที่พระองค์เลือกและรักที่จะเลือกดำเนินชีวิตในความชอบธรรมด้วยในอิสระอีกครั้งหนึ่ง

การให้อภัยของพระเจ้าจึงเป็นความรอดสำหรับมนุษย์ ซึ่งมีรากฐานในพันธสัญญาระหว่างพระเจ้ากับมนุษย์ ในความสัมพันธ์ดังกล่าว พระเจ้าไม่เคยบอกพร่อง และความซื่อสัตย์ของพระองค์จะเอาชนะความบอบบางของประชากรได้ในที่สุด “เราก็ไม่เอาโทษเธอ ไปเถิด แต่อย่าทำบาปอีก” แต่ถึงแม้เราจะทำอีกสักกี่ครั้ง พระเมตตาของพระองค์ก็หนักแน่นเพียงพอที่จะให้อภัยเราทุกครั้ง แม้ก่อนที่เราจะร้องขอเสียอีก

1.2 เราได้รับความชอบธรรมเพราะความเชื่อ

แต่การให้อภัยจะเกิดขึ้นจริงเมื่อในส่วน of มนุษย์จะต้องมีการกระทำด้วย “การรู้จักพระคริสตเจ้า” เป็นสิ่งแรกที่จำเป็น เปาโลกล่าวว่า เพื่อแลกกับการได้รู้จักพระองค์ เขายอมทิ้งได้ทุกอย่าง เพราะความชอบธรรมที่ได้มา ไม่ได้เพราะเราถือตามพระบัญญัติ แต่เพราะเราเชื่อในพระคริสตเจ้าต่างหาก ดังนั้น การได้รู้จักพระคริสตเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งการได้รู้ถึง “ฤทธานุภาพของการกลับคืนชีพ” ของพระองค์จึงมีความสำคัญในส่วน of มนุษย์ เพราะความรู้นั้นทำให้เราได้มีส่วนร่วมในพระธรรมาน มีสภาพเหมือนพระองค์ในความตาย เพื่อจะได้กลับคืนชีพจากบรรดาผู้ตายเช่นเดียวกับพระองค์

แต่ความชอบธรรมที่ได้มาจากความเชื่อ “ไม่ได้เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและสำเร็จแล้วอย่างสมบูรณ์” ชีวิตของเราจึงผกผันมีขึ้นมีลง มีดีมีชั่ว แต่เมื่อเรา “ถูกคว่ำตัวเอาไว้แล้ว” ในศีลล้างบาป เราก็ต้องมุ่งไปข้างหน้าทุกครั้งที่เราล้มลง จนกว่าจะถึงหลักชัย

ความชอบธรรมซึ่งหมายถึงการกลับเป็นผู้มีชีวิตใหม่ที่ดำเนินชีวิตในความสัมพันธ์อันแนบแน่นกับพระเจ้าเหมือนกับในพระเยซูนั้น เป็นพระคุณของพระเจ้า “เราก็ไม่ลงโทษเจ้าเหมือนกัน” สำหรับพระเยซูเจ้า หญิงโสเภณีคนนั้นทำผิดจริง แต่พระองค์ไม่เอาโทษ เพราะพระองค์ต้องการเอาชนะใจนางด้วยความเมตตา ซึ่งเป็นวิธีการเดียวกันกับที่พระเจ้าทรงใช้ มันดูเหมือนเป็นความอ่อนแอ เป็นการหย่อนยานในการถือตามพระบัญญัติ เป็นการปล่อยให้ความไม่เกิดขึ้นโดยไม่มีอาการกำจัด แต่นั่นคือวิธีที่พระเจ้าทรงนำมาใช้กับมนุษย์ และเป็นวิธีที่ทรงใช้ในการไถ่มนุษย์เช่นกัน เมื่อทรงปล่อยให้ “ความไม่ดี” เกิดขึ้นกับพระบุตรบนกางเขน และที่นั่นเองที่พระเยซูเจ้าตรัสเผยให้เห็นว่า พระเจ้าเป็นใคร เมื่อคำพูดสุดท้ายของพระองค์บนกางเขนก็คือ “อภัยพวกเขาเถิด พวกเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร”

1.3 การเตรียมตัวของประชากร: ความเชื่อและการกลับใจ

ต่อหน้าพระสัญญาที่ว่า “เราทำทางในถิ่นทุรกันดาร ทำให้เกิดแม่น้ำในที่แห้งแล้ง ให้น้ำในถิ่นทุรกันดาร เพื่อชนชาติผู้เราได้เลือกสรรจะได้ดื่ม น้ำ คือประชากรที่เราสร้างไว้สำหรับเราเอง” เราจะเตรียมตัวด้วยความเชื่อและการกลับใจเพื่อจะกลับเป็นประชากรที่ได้รับเลือกสรรนั้น

ความเชื่อคือการรู้จักและยอมรับพระคริสตเจ้า ความเชื่อเป็นการยอมรับของสติปัญญาว่าทุกอย่างที่เกิดขึ้นเป็นการกระทำของพระเจ้าเพื่อความรอดของเรา แต่ความเชื่อนั้นก็ยังเป็นท่าทีของการยอมรับซึ่งแสดงออกด้วยการกลับใจ นั่นคือดำเนินชีวิตให้สอดคล้องกับความจริงที่เรายอมรับ ความเชื่อทำให้เรากลับเป็นคนชอบธรรม กลับเป็นผู้ที่ได้รับอภัยโทษ กลับเป็นผู้ที่มีแต่อนาคต เป็นผู้ที่ไม่จำเป็นต้องพะวงกับอดีตที่เลวร้าย แต่นั่นหมายความว่า อนาคตจะเป็นทางเลือกอิสระของเราว่าจะดำเนินชีวิตใหม่ หรือหันกลับไปมองอดีตและย้อนรอยทำแบบที่เคยทำ

ดังนั้น การเตรียมตัวสำหรับการเป็นประชากรจึงเป็นส่วนของเราที่จะต้องกระทำ “อาศัยความเชื่อในพระคริสตเจ้า” เราจะกลับเป็นประชากรของพระองค์ ได้รับความชอบธรรม และมีกำลังที่จะดำเนินชีวิตจนกว่าจะถึงเส้นชัย แม้ว่าระหว่างทางเราจะต้องล้มลงอีกสักกี่ครั้งก็ตาม

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

2.1 บรรยากาศของการฉลอง

สาระสำคัญของการฉลองในวันนี้คือการประกาศการให้อภัยของพระเจ้า ซึ่งแสดงออกมาในการปลดปล่อยและเสรีภาพที่เกิดขึ้นจากการบูชาของพระเยซูเจ้า การฉลองในวันนี้จึงเป็นบรรยากาศของการสรรเสริญ เพราะต่อหน้าความไม่สามารถทำอะไรได้ของเรา การประกาศความดีของพระเจ้าจึงเป็นหนทางเดียวที่เราสามารถตอบรับการริเริ่มของพระองค์ได้ และหลังจากนั้น พลังที่ได้จากการให้อภัยของพระองค์จะเป็นกำลังเพื่อให้การดำเนินชีวิตของเราไปถึงหลักชัย

- ในส่วนของพระเจ้า: การริเริ่มของพระองค์ ที่แสดงออกในพระสัญญา การปลดปล่อย พันธสัญญาและการประทานพระบุตร
- ในส่วนของมนุษย์: ความเชื่อและการกลับใจ

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

จุดศูนย์กลางของพิธีและการฉลองจึงได้แก่พระคุณของความรอด ซึ่งเราได้รับโดยทางความเชื่อในพระคริสตเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัสกาของพระองค์

เริ่มพิธี

- บทนำในวันนี้จะประกาศการเป็นพระเจ้าผู้ทรงให้อภัยและอธิบายความหมายของการให้อภัยนั้น ทั้งในแง่ที่เป็นการกระทำของพระเจ้า และในแง่ที่เป็นการกระทำในส่วนของมนุษย์ กับผลที่ตามมาของการให้อภัยของพระองค์สำหรับเรา
- ในพิธีเริ่ม ควรสร้างบรรยากาศของการให้อภัย ตั้งแต่คำทักทายของพระสงฆ์ บทสวดภาวนา บทวิงวอนและบทภาวนาของประธาน
- ศูนย์กลางของพิธีเริ่มจึงอยู่ที่บทของพระสงฆ์หลังบทสวดภาวนา “ขอพระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพ ทรงกระกรุณา ยกบาป และนำเราไปสู่ชีวิตนิรันดร” พระสงฆ์ควรสวดภาวนาบทนี้ “อย่างสง่า” เป็นพิเศษในวันนี้

ภาควจนพิธีกรรม

- บทนำควรสรุปสาระสำคัญของการเผยแสดงเกี่ยวกับการให้อภัย รวมถึงความหมายของการให้อภัยสำหรับที่ชุมนุม (แยกกระหว่างความหมายและนัยของการให้อภัย)

ความหมายคือการอธิบายความหมายของการกระทำว่า การให้อภัยแปลว่าอะไร เป็นการกระทำอย่างไร ส่วนนัยของการให้อภัยหมายถึงผลของการกระทำนั้นสำหรับเรา กล่าวคือการกระทำนั้นมีความหมาย มีผล มีความสำคัญ ต่อเราอย่างไร)

- *ในช่วงของการรับฟัง* ผู้อ่านควรเตรียมตัวอ่านด้วยการทำความเข้าใจกับบทอ่านทั้งสามบท เพื่อสามารถอ่านบทอ่านที่จะอ่านได้อย่างเหมาะสม
- บทอ่านที่ 1 ชวนให้ระลึกถึงสิ่งที่พระเจ้าได้กระทำ และอาศัยการระลึกถึงดังกล่าว จะได้เตรียมตัวรับสิ่งใหม่ที่พระองค์สัญญาว่าจะกระทำ
- บทอ่านที่ 2 เน้นที่ว่า เราได้รับการอภัยเพราะ “ความเชื่อ” ผู้อ่านฟังใช้น้ำเสียงและจังหวะการอ่านเพื่อให้ที่ชุมนุมฟังและรำพึงถึงพระวาจาได้ง่ายขึ้น
- หัวใจของบทอ่านคือเรื่องราวของหญิงโสเภณี ซึ่งมีหลายแง่มุมและมีการหักมุมหลายครั้งตามวิธีเขียนของนักบุญยอห์น พระสงฆ์เตรียมตัวอ่านอย่างดีเพื่อสามารถสื่อความหมายของเรื่องได้อย่างเหมาะสม
- บทเทศน์ควรสรุปสาระสำคัญของการให้อภัยในสองความหมายเหมือนกับในบทนำ และช่วยให้ที่ชุมนุมสามารถตอบรับต่อการริเริ่มของพระเจ้าในการเผยพระองค์ว่าเป็นพระเจ้าผู้ให้อภัยได้ด้วยความรู้ตัว ทั้งในการประกาศความเชื่อ การสรรเสริญและการขอบพระคุณ รวมไปถึงการดำเนินชีวิตของการกลับใจ
- *ในช่วงของการตอบรับ* อย่างน้อย 3 อารมณ์ความรู้สึก น่าจะปรากฏอย่างชัดเจน ได้แก่ อารมณ์ของการสรรเสริญ ในเพลงสดุดี “การสรรเสริญ” คือประกาศสิ่งที่พระเจ้ากระทำ ยกย่องสิ่งที่พระองค์ทำ และขอบพระคุณพระองค์ จึงควรเลือกบทเพลงที่เหมาะสม เป็นเพลงสรรเสริญ
- ความเชื่อที่แสดงออกมาด้วย “การประกาศความเชื่อ” โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสวดพระชนม์และการกลับคืนชีพ ซึ่งเป็นที่มาของความรอดและความชอบธรรม
- การภาวนาสำหรับมวลมนุษย์ เพื่อให้สามารถยึดมั่นในความเชื่อและความชอบธรรม

ภาคบูชาขอบพระคุณ

- ตอนเตรียมเครื่องบูชา ให้ที่ชุมนุมใช้เวลาติดตามการภาวนาของพระสงฆ์และซิมซัฟพระวาจาของพระเจ้าที่กำลังจะกลับเป็นความจริงบนพระแท่นอาศัยการบูชานั้น กล่าวคือ การให้อภัยของพระเจ้า
- ตอนขอบพระคุณ เลือกลบหน้าขอบพระคุณและบทขอบพระคุณที่วัดเห็นว่า สะท้อนภาพของการบูชาและการให้อภัยได้ดีที่สุด
- ตอนรับศีล เน้นที่การให้อภัยที่เกิดขึ้น และข้อผูกมัดของการให้อภัยเพื่อได้รับการให้อภัย ดังนั้น “บทข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย การแสดงความเป็นมิตรต่อกัน” จึงควรได้รับการเน้นด้วยวิธีที่เห็นสมควร

ปิดพิธี

- เชิญชวนที่ชุมนุมให้ดำเนินชีวิตของการสรรเสริญและการให้อภัยแก่กันและกัน

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

การได้รับการอภัยอาศัยความเชื่อในพระคริสตเจ้านำไปสู่ท่าทีของการสรรเสริญและการกลับใจ ที่แสดงออกมาในความรักต่อเพื่อนพี่น้อง

3.1 ท่าทีของการสรรเสริญ

การสรรเสริญเป็นการประกาศความดีของพระเจ้าให้คนอื่นรู้ และการประกาศนี้กระทำไปเพราะความรู้คุณ นี่เป็นคำตอบแรกที่เป็นไปได้สำหรับมนุษย์ และเป็นคำตอบที่ดีที่สุด เพราะพระเจ้าไม่ทรงต้องการอะไรจากเรา เพราะพระองค์ไม่ขาดสิ่งใด ความเชื่อที่พระองค์ประสงค์จะได้ก็เป็นสิ่งที่จำเป็นสำหรับมนุษย์ ไม่ใช่สำหรับพระองค์ การที่เราเชื่อไม่ได้ทำให้พระองค์มีความสมบูรณ์มากขึ้นแต่อย่างใด

3.2 ชีวิตที่ดำเนินไปตามท่าทีของความรู้คุณ

การสรรเสริญด้วยคำพูดที่กระทำด้วยความรู้คุณน่าจะนำไปสู่การสรรเสริญด้วยการกระทำ นั่นคือการกลับใจ ซึ่งถูกแสดงออกมาใน “ความรักต่อพี่น้อง” เป็นการเปลี่ยนแปลงท่าทีของเราอย่างสิ้นเชิง เป็นการเลียนแบบอย่างของพระเยซูเจ้าที่กระทำในเหตุการณ์ของหญิงโสเภณี กล่าวคือขณะที่พระองค์ไม่ได้ทรงเห็นชอบกับสิ่งที่นางกระทำ แต่สำหรับพระองค์ ความดีและชีวิตของหญิงคนนั้นสำคัญกว่าทุกอย่าง เพราะมันเป็นทางเดียวที่นางจะได้เริ่มต้นใหม่ ไม่มีท่าทีของการแก้แค้น ไม่มีท่าทีของการถือโทษผู้ผิดสองฉบับ ฉบับ

หนึ่งสำหรับตนเองซึ่งจะมีความหย่อนยานและเข้าข้างตัวเอง กับฉบับที่สองสำหรับคนอื่น
ซึ่งจะมีความเคร่งครัดและไม่ยืดหยุ่น

วัตถุประสงค์ของการกระทำอย่างหนึ่งที่เราเห็นว่า หมู่คณะของตนเองจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลง
มากที่สุด และนำไปเป็นความตั้งใจที่จะกระทำพร้อมกัน

วันอาทิตย์พระทรมาน (อาทิตย์โบลาน)

พระเยซูเจ้าทรงเดินเข้าสู่ช่วงสุดท้ายของภารกิจ

พระธรรมล้ำลึกพระคริสต์: ความนอบน้อมเชื่อฟังต่อพระประสงค์ของ
พระบิดา

ท่าทีคริสตชน: ความไวใจ

การดำเนินชีวิต: การร่วมในความคิดและการกระทำ

บทนำ

สัปดาห์สุดท้ายของเทศกาลมหาพรตถูกเรียกว่าสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ มีวันอาทิตย์โบลานเป็นจุดเริ่มต้น การจัดพิธีกรรมในช่วงนี้เกิดเป็นวิวัฒนาการเพื่อสนองความจำเป็นในการจำลองประวัติศาสตร์ของเหตุการณ์เกี่ยวกับพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้า เพื่อให้ คริสตชนมีเวลาเพียงพอเพื่อรำพึงและซึมซับความเป็นจริงของเหตุการณ์เหล่านั้นได้อย่างครบถ้วนและลึกซึ้ง

วิวัฒนาการดังกล่าวเริ่มต้นที่เยรูซาเล็มเป็นแห่งแรก เนื่องจากเป็นสถานที่เกิดเหตุการณ์ในช่วงสุดท้ายของชีวิตของพระเยซูเจ้าเอง ต่อมา เพื่อเป็นการเลียนแบบเยรูซาเล็มในการทบทวนเรื่องราวของพระวรสารในช่วงสุดท้ายของชีวิตของพระเยซูเจ้า พิธีกรรมทางตะวันตกจึงจัดพิธีกรรมขึ้นโดยเฉพาะ จนกลายเป็นสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ อย่างไรก็ตาม ในยุคกลาง ได้มีการบิดเบือนความหมายของพระธรรมล้ำลึกปัสกาโดยเสนอจำลองพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้า มากกว่าที่จะฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระมหาทรมาน การนำเสนอซึ่งเน้นที่การกระตุ้นอารมณ์ของผู้ร่วมด้วยโศกนาฏกรรมของพระมหาทรมานมากกว่าที่จะให้แง่มุมของความรอดและชัยชนะเหนือความตายด้วยการกลับเป็นขึ้นมาของพระองค์

ในปัจจุบัน ได้มีความพยายามที่จะรื้อฟื้นความหมายที่แท้จริงของสัปดาห์ศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งนอกเหนือจากวันอาทิตย์พระมหาทรมานแล้ว ในวันพฤหัสบดีศักดิ์สิทธิ์ ซึ่งเป็นวันสุดท้ายของเทศกาล ตอนเช้าน่าจะเป็นวันของการฉลองพิธีกรรมการคืนดีกัน (ศีลอภัยบาป) และตอนสาย มีพิธีขอบพระคุณและการเสกน้ำมันคริสมาและน้ำมันสำหรับเจิมผู้ป่วย

สำหรับวันอาทิตย์พระมหาทรมาน บางที่เรียกว่า อาทิตย์โบลานตามพิธีแห่โบลานตอนเริ่มพิธี พระศาสนจักรระลึกถึงพระคริสต์เจ้า พระผู้ทรงเป็นพระเจ้า ผู้เสด็จเข้าไปยังกรุง

เยรูซาเล็มเพื่อกระทำพระธรรมล้ำลึกปัสกาให้สำเร็จ ทุกพิธีขอบพระคุณในวันนี้ จะต้องมีการระลึกถึงเหตุการณ์ของการเข้ากรุงเยรูซาเล็มเสมอ ไม่ว่าจะด้วย “การแห่ไบลาน” (แบบที่ 1) หรือ “การแห่เข้าอย่างสง่า” หรือ “การแห่เข้าแบบธรรมดา” (ก่อนพิธีขอบพระคุณอื่นของวัด)

ผังพระวาจา

บทอ่านที่ 1	อสย 50:4-7	ข้าพเจ้าไม่ปิดหน้าเพื่อหนีคำสบประมาท ข้าพเจ้าทราบว่าจะไม่ได้รับความอับอาย
เพลงสดุดี	สดด 22	ภารกิจการเป็นประกาศก กักการถูกเหยียดหยาม ความอับอายและความไว้นในพระเจ้า
บทอ่านที่ 2	ฟป 2:6-11	พระคริสตเจ้าทรงถ่อมพระองค์ลง พระองค์จึงได้รับการยกย่อง
พระวรสาร	ลก 22:14-23:56	พระมหาทรมานของพระเยซูเจ้า

1. พระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า

ในแง่ของพระธรรมล้ำลึก วันนี้ การฉลองมุ่งให้ความสำคัญกับความเชื่อในการยอมรับการเป็นพระเมสสิยาห์ (พระผู้ไถ่) ของพระคริสตเจ้าสำหรับปัจจุบันในชีวิตของพระ ศาสนจักรและของโลก สิ่งที่เราให้ความสำคัญจึงไม่ได้อยู่ที่ “พิธีแห่ไบลาน” ในตัวเอง แต่อยู่ที่ “พระธรรมล้ำลึก” ซึ่งถูกแสดงออกมาด้วยสัญลักษณ์ของ “การแห่” ซึ่งมีการประกาศ “การเป็นกษัตริย์ของพระเมสสิยาห์” พระคริสตเจ้า

1.1 ภารกิจการไถ่มนุษย์ในความนอบน้อมต่อพระประสงค์ของพระบิดา

พระมหาทรมานของพระเยซูเจ้า กับภาพล่องหน้าในบทเพลงของคนใช้เป็นการเชิญชวนให้เราคิดถึงพระธรรมล้ำลึกของความรอด ซึ่งสำเร็จไปเพราะความนอบน้อมต่อพระประสงค์ของพระบิดา แม้ว่า เพื่อให้เป็นไปตามพระประสงค์ของการไถ่มนุษย์นั้น พระเยซูเจ้าจะต้องเผชิญกับการถูกเขี่ย การถูกเหยียดหยาม การถูกถ่มน้ำลายรดหน้า หรือทุกสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้น

พลังของการไถ่อยู่ที่ความนอบน้อมและความไว้อใจต่อพระบิดา ด้วยความรักที่ทรงมีต่อมนุษย์อย่างไม่มีขอบเขต จากความไว้อใจต่อพระบิดา ซึ่งทำให้พระองค์ได้รับเกียรติของการเป็นบุตรของพระเจ้า พระเยซูทรงแสดงให้เราเห็นเช่นกันว่า พระบิดาทรงรักมนุษย์มากจนยกเราขึ้นเป็นบุตรของพระองค์ในพระคริสตเจ้า แต่เราเองจะต้องเข้าสู่พระธรรมล้ำ

ลึกของการสิ้นพระชนม์และการกลับคืนชีพโดยอาศัยความเชื่อและการรับศีลล้างบาป และศีลศักดิ์สิทธิ์

1.2 พระมหากษัตริย์ของพระเยซูเจ้าโดยลูกา

ในพระวรสารวันนี้ เราอ่านพบความหมายของการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้าและในเวลาเดียวกัน เราอ่านพบคำเชื่อเชิญให้เข้าไปในพระธรรมล้ำลึกของพระองค์สำหรับลูกา และหมู่คณะแรกของคริสตชน พระมหากษัตริย์และการสิ้นพระชนม์จะมีความเกี่ยวข้องกับการกลับคืนชีพและการเสด็จขึ้นสวรรค์ กับการประทานพระจิตเจ้า และลูกาจะให้การตีความเหตุการณ์ทั้งหมดในความเชื่อมั่น ความสงบและความบรรเทาใจ พระเยซูเจ้าถูกวาดไว้ด้วยภาพของผู้เมตตาและอดทน ลูกาเหมือนกับต้องการบอกว่า พระมหากษัตริย์เป็นการกระทำอีกอย่างหนึ่งซึ่งแสดงถึงพระกรุณาของพระเจ้า

ในเวลาเดียวกัน ลูกาต้องการเชื่อมโยงให้เห็นว่า ในทุกเหตุการณ์ มีความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูเจ้ากับศิษย์ของพระองค์เสมอ ดังจะเห็นว่า พวกศิษย์ถูกเรียกให้กลับเป็น “ผู้รับใช้” เหมือนกับพระเยซูเจ้า อยู่กับพระองค์ในระหว่างการต่อสู้ เดินไปกับพระองค์เหมือนซีโมน ชาวไซรีน การเชิญชวนให้มีภาพที่ถูกต้องของพระเยซูเจ้า ดังนั้น การปฏิเสธและการเป็นทุกข์เสียใจของเปโตร คือสองแง่มุมของความเป็นจริง กล่าวคือความจริงของพระเยซูเจ้าและการเชื่อเชิญให้ยอมรับ

2. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในพิธีบูชาขอบพระคุณ

วันนี้มีพิธีแห่ไบลานก่อนพิธีบูชาขอบพระคุณ ซึ่งหนังสือพิธีเสนอไว้ 3 แนวทาง ไม่ว่าจะใช้แนวทางใด ฟังตระหนักถึงความหมายแท้จริงของพิธีนี้ และเป็นการเชิญชวนคริสตชนให้เดินเข้าสู่พระธรรมล้ำลึกของพระมหากษัตริย์และการกลับคืนชีพด้วยตัวเอง ด้วยการรำพึงด้วยการรื้อฟื้นศีลล้างบาป และด้วยการร่วมในพิธีบูชาขอบพระคุณซึ่งมีผลต่อการดำเนินชีวิตใหม่อย่างแท้จริง

2.1 พิธีแห่ไบลาน

พิธีแห่ไบลานจำลองเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ของการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มของพระเยซู พิธีตอนนี้มีขั้นตอนดังนี้

- เพลงลำนำ ซึ่งอาจเลือกบทสร้อยที่ 53 “โฮซันนา แต่โอรัสของดาวิด” แต่เป็นบทเพลงซึ่งที่เรามักจะไม่คุ้นเคย ทำให้การขับร้องบทนี้เป็นไปด้วยความสนุกสนาน วัตถุประสงค์ฝึกกลุ่มนักขับหรือไม่ก็เลือกเพลงบทอื่นที่มีเนื้อหาสาระเกี่ยวกับ “การเข้ากรุงเยรูซาเล็ม” ของพระเยซูเจ้า
- คำนำตาม “พิธีจารีต” เป็นคำนำที่หนังสือพิธีจารีตจะเขียนไว้ให้พระสงฆ์ “กล่าว” ซึ่งมีสาระสำคัญว่า ตลอดเทศกาลมหาพรตเราได้เตรียมตัวฉลองพระธรรมล้ำลึกปัส

กาของพระคริสตเจ้าด้วยการใช้โทษบาปและประกอบกิจเมตตา **บัดนี้ เรามาชุมนุมกันเพื่อ “ฉลองพระธรรมล้ำลึกปีศาจ”** นั้นแล้ว ซึ่งมีสาระเป็นการฉลองพระมหาทรมานและการกลับคืนพระชนม์ชีพ **การระลึกถึงในวันนี้เป็น “การเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็ม” ซึ่งสำหรับพระเยซูเจ้า** เป็นการเข้าสู่ช่วงสุดท้ายของภารกิจ และ**สำหรับเราที่ชุมนุมกัน** ได้รับเชิญ “ให้เดินไปกับพระองค์” และ “ร่วมในพระมหาทรมาน” เพื่อจะได้กลับคืนชีพ พระสงฆ์ไม่ควรอย่างยิ่งที่ “อ่านบทนำ” นี้ แต่ควรศึกษาแก่นสาระและใช้คำพูดที่ฟังง่ายกว่าและดึงดูดความสนใจของที่ชุมนุมได้มากกว่า บทนำบทนี้มีจุดประสงค์เป็น “การนำเข้าสู่สาระและความหมายของการฉลอง”

- บทภาวนาเสกใบลาน หนังสือพิธีจารีตมิให้เลือกสองแบบ ปีนี้อาจเลือกใช้แบบที่ 2 ซึ่งมีสาระเป็นการวิงวอนเพื่อมี “ความเชื่อ” ทวียิ่งขึ้น พึงสังเกตว่า บทนี้ไม่ได้เป็น “เสกใบลาน” เหมือนกับในบทเสกทั่วไปที่มีการทำ “เครื่องหมายกางเขน”
- การพรมน้ำเสก มีความหมายเป็นการแสดงให้เห็นว่า สิ่งของจากธรรมชาตินี้ได้ถูกนำมาใช้เพื่อ “เป็นเครื่องหมาย” ของความจริงเหนือธรรมชาติ ใบลานจึงไม่ใช่ “เครื่องกลางของคลัง” และเมื่อนำไปที่บ้านก็ไม่ใช่เพื่อ “ป้องกันจากภูติผีปีศาจ” แต่เพื่อเป็น “เครื่องหมาย” เตือนใจเราถึง “การเดินไปกับพระเยซูเจ้า เพื่อร่วมในพระมหาทรมานและการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระองค์”
- การรื้อฟื้นเหตุการณ์ด้วยบท “พระวรสาร” ซึ่งปีนี้ใช้พระวรสารนักบุญลูกา (ลก 19:28-40) พระสงฆ์จะคุ้นเคยกับพระวรสารตอนนี้อยู่แล้ว แต่พึงประกาศพระวาจาอย่างมีจังหวะและวรรคตอนตามโครงสร้างของการเล่า ตั้งแต่การเตรียมการ (จัดหาลูกลา) การเดินเข้ากรุงเยรูซาเล็มอย่างสง่า และปฏิกิริยาของประชาชน (ประชาชนศิษย์ ฟาริสี)
- การแห่ใบลานและการเดินเข้าวัด การเดินแห่นี้เป็น “สัญลักษณ์” ของการเดินไปกับพระเยซูเจ้า ไม่ใช่เพียง “การจำลองเหตุการณ์” และซึ่งในฐานะที่เป็นเครื่องหมายสำคัญจึงได้แก่จิตใจ ซึ่งในช่วงเวลานั้น เราสามารถที่จะปฏิเสธหรือยอมรับที่จะเดินไปกับพระองค์

หัวใจของพิธีตอนนี้จึงอยู่ที่ “พระวรสาร” และ “การแห่” ซึ่งเป็นการกระทำสองอย่างเพื่อระลึกถึง “ความจริงเดียว” นั่นคือ การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าด้วยการร่วมในพระมหาทรมานและการกลับคืนพระชนม์ชีพของพระองค์ ดังนั้น ควรจัดให้ความสำคัญกับ “บทพระวรสาร” ซึ่งเป็นการนำความคิดและความทรงจำของเรากลับไปยังเหตุการณ์ประวัติศาสตร์ และกับ “การแห่” ซึ่งเป็นเหมือนกับการเดินร่วมไปในขบวนแห่ของชาวเมืองเยรูซาเล็มซึ่งประกาศพระเยซูเป็น “กษัตริย์ (โอรสของดาวิด) ผู้มาในนามของพระเจ้า” (บทศักดิ์สิทธิ์) เพื่อเป็นแนวทาง แต่ละวัน/หมู่คณะพึงเตรียมพิธีนี้ให้ดีได้แก่

สิ่งที่ควรให้ความสนใจได้แก่ การเตรียมสถานที่ เครื่องขยายเสียง สิ่งของที่ต้องใช้ (น้ำเสก ไบลาน) การแจกไบลาน การจัดขบวนแห่ นักขับร้อง บทเพลง พึงมีการเตรียมบทเพลง และบทสวดอย่างดี จะเห็นได้ว่า ในช่วงเวลาสั้น ๆ มีการกระทำหลายอย่าง มีการเคลื่อนย้ายสถานที่ มีการสวดและขับร้อง ถ้าการดำเนินพิธีไม่เป็นไปอย่างราบรื่น จะเสียบรรยากาศและความหมาย

2.2 ช่วงเวลาในพิธีที่ควรให้ความสนใจ

เมื่อเข้าวัดแล้ว พิธีบูชาขอบพระคุณจะดำเนินต่อไปตามปกติ ตั้งแต่บทภาวนาของประธาน

หาจุดศูนย์กลางให้กับพิธีและการฉลอง และให้ความเอาใจใส่กับช่วงเวลาต่อไปนี้
เริ่มพิธี

- วันนี้ พิธีในวัดเริ่มต้นด้วย “บทภาวนาของประธาน” พระสงฆ์ควรรองจนกว่าที่ชุมนุมจะเข้าที่เรียบร้อย และหลังจากคำเชิญชวน “ให้เราภาวนา” ควรหยุดนิ่งสักครู่หนึ่งที่ยาวกว่าปกติ เพื่อให้ที่ชุมนุมได้สำรวมใจสวดภาวนาร่วมไปกับประธานในพิธี
- เนื่องจากพิธีเริ่มมีการกระทำเพียงอย่างเดียว พึงให้ความสำคัญกับการกระทำหนึ่งเดียวนี้ โดยหยุดการเคลื่อนไหวทั้งหมดก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนจัดวัด ผู้ช่วยจารีต ผู้อ่านบทอ่าน นักดนตรี ฯลฯ

ภาควจนพิธีกรรม

- บทนำบทอ่าน ควรมีบทนำเพียงบทเดียวและเชื่อมโยงบทอ่านสามบทเข้าด้วยกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความสัมพันธ์ระหว่างบทอ่านที่ 1 และ 2 กับพระวรสาร ดังจะเห็นว่าบทอ่านที่ 1 เป็นภาพล่องหน้าของพระมหาทรมาน และบทอ่านที่สองให้ความหมายเบื้องหลังของเหตุการณ์ไศกนาฏกรรมที่เกิดขึ้น
- การอ่านพระมหาทรมานตามคำเล่าของลูกา ควรใช้แบบยาว เพื่อให้เห็นความแตกต่างจากวันอาทิตย์อื่น
- หนังสือพิธีจารีตเสนอให้ใช้ “ผู้เล่า” สามคน ผู้ที่จะต้องทำการเล่าจะต้องได้รับการฝึกพร้อมกันก่อน เพื่อจะไม่เป็น “การอ่าน”
- ในการเล่า พึงรู้จักใช้การหยุด การเร่งจังหวะ การชะลอจังหวะให้เหมาะสม เนื่องจากพระวรสารของวันนี้ยาวมาก ที่ชุมนุมอาจนั่งและฟัง เพื่อสามารถซึมซับเรื่องราวได้ดีขึ้น

- โครงสร้างของสารของพระมหากษัตริย์
- พิธีเลี้ยงอาหารค่ำ
 - พิธีเลี้ยงอาหารค่ำและการเล่าถึงการตั้งศีลบูชาขอพระคุณ
 - ข้อถกเถียงเกี่ยวกับใครจะเป็นใหญ่ที่สุด ซึ่งเกี่ยวข้องกับศีลบูชาขอพระคุณ
 - คำทำนายถึงการทรยศของเปโตร
 - การเข้าไปในสวนเกธเสมานี
- การถูกจับกุม
 - การถูกจับกุม
 - การปฏิเสธของเปโตรกับการเป็นทุกข์เสียใจของเขา
 - การถูกทำร้าย
- การถูกไต่สวน
 - การถูกไต่สวนต่อหน้าสภาของชาวยิว
 - การถูกไต่สวนต่อหน้าปีลาต
 - การถูกไต่สวนต่อหน้าเฮโรด
 - คำตัดสินของประชาชน
- หนทางของกางเขน
 - การแบกกางเขน
 - การถูกตรึงกางเขน
 - การให้อภัยแก่โจร
- การสิ้นพระชนม์และการถูกฝังไว้ในคูหา
- บทเทศน์ ควรสรุปความหมายของการฉลองสำหรับคริสตชน โดยสรุปถึงพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้า ความหมายของเหตุการณ์สำหรับพระเยซูเจ้าและสำหรับคริสตชนในปัจจุบัน เนื่องจากมีสาระมาก วันนี้ พระสงฆ์จะต้องเตรียมตัวเทศน์อย่างดีเป็นพิเศษ เพื่อจะสามารถให้ความหมายแก่การกระทำในวันนี้ได้อย่างเหมาะสม

ภาควิชาขอพระคุณ

- การเตรียมเครื่องบูชา เนื่องจากวันนี้ ที่ชุมนุมจะใช้เวลา “รับฟัง” เป็นส่วนใหญ่ จึงควรเลือกบทเพลงเตรียมเครื่องบูชาเพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ และเตรียมตัวสำหรับ “การสวดบทขอพระคุณ”

- วันนี้ มีบทนำขอบพระคุณเฉพาะ
- เลือกบทขอบพระคุณที่เหมาะสม

ปิดพิธี

- มีพิธีอวยพรอย่างสง่า

3. การฉลองพระธรรมล้ำลึกของพระคริสตเจ้าในชีวิต

การเดินทางเข้าสู่พระธรรมล้ำลึกของพระมหาทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูเจ้า เกิดขึ้นทุกวันในชีวิต เมื่อเราเองต้องพบกับสถานการณ์ของการอยู่ต่อหน้าพระเยซู และจะต้องตอบรับ ทุกครั้งเราสามารถตอบปฏิเสธหรือยอมรับพระองค์ บางวันของชีวิตอาจเป็นวันเข้ากรุงเยรูซาเล็มเมื่อเราประกาศด้วยความยินดีว่า “พระองค์เป็นบุตรของดาวิด พระองค์เสด็จมาในนามของพระเจ้า” แต่ก็มีบางวัน ที่เราอาจเป็นเหมือนฝูงชนที่ร้องตะโกน “ขอรับผิดชอบในการสิ้นพระชนม์เอง”

3.1 ท่าทีของการร่วมในความคิดและการกระทำ

ในการเสด็จเข้ากรุงเยรูซาเล็มของพระเยซูเจ้า มีบุคคลกลุ่มต่างๆ ที่อยู่ที่นั่น ได้แก่ ประชาชน ศิษย์และพวกปฏิปักษ์ ทุกคนต่างถูกเรียกให้ให้คำตอบกับพระองค์ว่า “จะร่วมเดินทางเข้าไปกรุงเยรูซาเล็ม” กับพระองค์หรือไม่ ท่าทีของการร่วมในความคิดเดียวกันคือ ความแน่วแน่ที่จะทำให้แผนการของความรอดสำเร็จไป และกระทำแบบเดียวกัน นั่นคือการยอมทำตามพระประสงค์แม้ว่าจะหมายถึงการต้องตายก็ตาม เป็นท่าทีที่เราจะต้องให้กับพระองค์

3.2 การดำเนินชีวิตตามท่าทีของการร่วมในความคิดและการกระทำ

ชีวิตของความเชื่อมาถึงจุดหักเปลี่ยนสำคัญ: จะยอมรับหรือปฏิเสธพระเยซูเจ้า การยอมรับจะนำไปสู่คูหาว่างเปล่า ส่วนการปฏิเสธจะนำไปสู่คูหาที่ถูกตีตราปิดไว้ และความสัมพันธ์ของเรากับพระเยซูก็จะจบลงที่วันเสาร์ของการถูกฝัง หรือมิฉะนั้นก็ผลิบานขึ้นใหม่ในความยินดีของการกลับเป็นขึ้นมาของพระองค์